

Den Europæiske Unions Tidende

L 299

Dansk udgave

Retsforskrifter

 51. årgang
8. november 2008

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1104/2008 af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1105/2008 af 7. november 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1106/2008 af 7. november 2008 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 945/2008 for produktionsåret 2008/09 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/2008 af 7. november 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 om gødninger med henblik på tilpasning af bilag I og IV til den tekniske udvikling ⁽¹⁾** 13
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1108/2008 af 7. november 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1266/2007 for så vidt angår minimumskraverne til programmer for overvågning af bluetongue og betingelserne for undtagelse af sæd fra udtransportforbuddet i Rådets direktiv 2000/75/EF ⁽¹⁾** 17
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1109/2008 af 6. november 2008 om 100. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban** 23

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) ⁽¹⁾** 25
-

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Konference mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne

2008/836:

- ★ **Afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 29. oktober 2008 om behandlingen af dokumenter i forbindelse med EU's civile krisestyringsmissioner og militære operationer** 34

Kommissionen

2008/837/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 29. oktober 2008 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (meddelt under nummer K(2008) 6204) ⁽¹⁾**..... 36

2008/838/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 3. november 2008 om forebyggende vaccination mod lavpatogen aviær influenza hos gråender i Portugal og foranstaltninger, der begrænser flytning af sådant fjerkræ og produkter heraf (meddelt under nummer K(2008) 6348)** 40
-

- III *Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union*

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

- ★ **Rådets afgørelse 2008/839/RIA af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformations-systemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)** 43
-

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1379/2007 af 26. november 2007 om ændring af bilag IA, IB, VII og VIII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, som følge af den tekniske udvikling og ændringer vedtaget under Basel-konventionen (EUT L 309 af 27.11.2007)	50
---	----

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1104/2008

af 24. oktober 2008

om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁵⁾.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 66,

(3) SIS II blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og ved Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁶⁾. Denne forordning berører ikke bestemmelserne i disse retsakter.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

(4) Testningen af SIS II er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 189/2008 ⁽⁷⁾ og i afgørelse 2008/173/EF ⁽⁸⁾.

ud fra følgende betragtninger:

(5) Udviklingen af SIS II bør fortsætte og bør færdiggøres inden for rammerne af den samlede tidsplan for SIS II, som Rådet godkendte den 6. juni 2008.

(1) Schengeninformationssystemet (SIS), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽²⁾ (Schengenkonventionen), og dets videreudvikling SIS I+ udgør et væsentligt værktøj for anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne som en integreret del af Den Europæiske Union.

(6) Der bør foretages en samlet testning af SIS II i tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Testningen bør så hurtigt som muligt efter dens afslutning godkendes som anført i forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA.

(2) Kommissionen fik til opgave at udvikle anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 ⁽³⁾ og Rådets afgørelse 2001/886/RIA ⁽⁴⁾. Disse retsakter udløber den 31. december 2008. Denne forordning bør derfor supplere disse retsakter indtil en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om

(7) Medlemsstaterne bør foretage en testning af udvekslingen af supplerende oplysninger.

(8) Schengenkonventionen omhandler en teknisk støttefunktion (C.SIS) for SIS 1+. For så vidt angår SIS II omhandler forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA et centralt SIS II bestående af en teknisk støttefunktion og en ensartet national grænseflade (NI-SIS). Den tekniske støttefunktion for det centrale SIS II bør ligge i Strasbourg (Frankrig) og en backupfunktion i Sankt Johann im Pongau (Østrig).

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.

⁽⁷⁾ EUT L 57 af 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 57 af 1.3.2008, s. 14.

- (9) For bedre at klare de potentielle vanskeligheder i forbindelse med overgangen fra SIS 1+ til SIS II bør der oprettes og testes en midlertidig overgangsarkitektur for Schengeninformationssystemet. Den midlertidige overgangsarkitektur bør ikke have nogen indflydelse på den operationelle tilgængelighed af SIS 1+. Kommissionen bør stille en konverter til rådighed.
- (10) Den indberettende medlemsstat bør være ansvarlig for, at de oplysninger, der optages i Schengeninformationssystemet, er korrekte og aktuelle, samt at de er lovligt indberettet.
- (11) Kommissionen bør forblive ansvarlig for det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Dette ansvar indebærer at vedligeholde og videreudvikle det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur, herunder til enhver tid korrigering af fejl. Kommissionen forestår koordinering og støttefunktioner for de fælles aktiviteter. Kommissionen bør især yde den nødvendige tekniske og operationelle støtte til medlemsstaterne på centralt SIS II-niveau, herunder stille en helpdesk til rådighed.
- (12) Medlemsstaterne er og bør forblive ansvarlige for udviklingen og vedligeholdelsen af deres nationale systemer (N.SIS II).
- (13) Frankrig bør forblive ansvarlig for den tekniske støttefunktion for SIS 1+, således som det udtrykkeligt er bestemt i Schengenkonventionen.
- (14) Repræsentanterne for de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, bør samordne deres foranstaltninger inden for rammerne af Rådet. Det er nødvendigt at fastlægge en ramme for dette organisatoriske tiltag.
- (15) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at give opgaver, der påhviler den i henhold til denne forordning, og budgetgennemførelsesopgaver i underleverance til tredjemand, herunder nationale offentlige organer, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.
- Alle sådanne kontrakter bør overholde databeskyttelses- og datasikkerhedsreglerne og respektere den rolle, som de relevante databeskyttelsesmyndigheder for SIS spiller, navnlig bestemmelserne i Schengenkonventionen og i denne forordning.
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger.
- (17) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev udnævnt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/55/EF af 22. december 2003 om udnævnelse af den uafhængige kontrolmyndighed, der skal oprettes i medfør af EF-traktatens artikel 286 ⁽³⁾, har beføjelse til at overvåge fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger. Schengenkonventionen indeholder særlige bestemmelser om beskyttelse af og sikkerhed i tilknytning til personoplysninger.
- (18) Målene for oprettelsen af den midlertidige overgangsarkitektur og overførslen af data fra SIS 1+ til SIS II, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (20) Schengenkonventionen bør ændres for at muliggøre integreringen af SIS 1+ i den midlertidige overgangsarkitektur.
- (21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter vedtagelsen af denne forordning til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af EF-traktaten, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 12 af 17.1.2004, s. 47.

- (22) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (23) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (24) Denne forordning berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengenreglerne som fastsat i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF og afgørelse 2002/192/EF.
- (25) For Islands og Norges vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne jf. aftale indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾ — der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale.
- (26) For Schweiz' vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne — jf. aftale indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾ — der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3, i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾ om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen.
- (27) For Liechtensteins vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne

— jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne — der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF af 28. februar 2008 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Generelt formål

1. Schengeninformationssystemet (SIS 1+), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen af 1990 erstattes med et nyt system, Schengeninformationssystem II (SIS II), hvis oprettelse, drift og brug er reguleret i forordning (EF) nr. 1987/2006.

2. I overensstemmelse med de procedurer og den opgavefordeling, der er fastlagt i denne forordning, udvikles SIS II af Kommissionen og medlemsstaterne som ét samlet, integreret system og forberedes til drift.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås der ved:

a) »det centrale SIS II«: den tekniske støttefunktion for SIS II, der indeholder en database, som kaldes »SIS II-databasen«, og en ensartet national grænseflade (NI-SIS)

b) »C.SIS«: den tekniske støttefunktion for SIS 1+, der indeholder referencedatabasen for SIS 1+ og den ensartede nationale grænseflade (N.COM)

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

- c) »N.SIS«: det nationale system i tilknytning til SIS 1+, som består af de nationale datasystemer, der er i forbindelse med C.SIS
- d) »N.SIS II«: det nationale system i tilknytning til SIS II, som består af de nationale datasystemer, der er i forbindelse med SIS II
- e) »konverter«: et teknisk værktøj, der muliggør en konsekvent og pålidelig kommunikation mellem C.SIS og det centrale SIS II til sikring af de i artikel 10, stk. 3, nævnte funktioner
- f) »samlet testning«: den testning, der henvises til i artikel 55, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 1987/2006
- g) »testning af de supplerende oplysninger«: funktionstestning mellem Sirenekontorerne.

Artikel 3

Formål og anvendelsesområde

Denne forordning fastlægger opgave- og ansvarsfordelingen mellem Kommissionen, Frankrig og de øvrige medlemsstater, der deltager i SIS 1+, med hensyn til følgende opgaver:

- a) vedligeholdelsen og den fortsatte udvikling af SIS II
- b) en samlet testning af SIS II
- c) en testning af de supplerende oplysninger
- d) den fortsatte udvikling og testning af en konverter
- e) indførelsen og testningen af en foreløbig overgangsarkitektur
- f) overgangen fra SIS 1+ til SIS II.

Artikel 4

Overgangsarkitekturs tekniske komponenter

For at sikre overgangen fra SIS 1+ til SIS II er følgende komponenter nødvendige:

- a) C.SIS og forbindelsen til konverteren
- b) kommunikationsinfrastrukturen for SIS 1+, der gør det muligt for C.SIS at kommunikere med N.SIS
- c) N.SIS
- d) det centrale SIS II, NI-SIS og kommunikationsinfrastrukturen for SIS II, der gør det muligt for det centrale SIS II at kommunikere med N.SIS II og konverteren

e) N.SIS II

f) konverteren.

Artikel 5

Den vigtigste ansvarsfordeling i forbindelse med udviklingen af SIS II

1. Kommissionen fortsætter udviklingen af det centrale SIS II, kommunikationsinfrastrukturen og konverteren.
2. Frankrig stiller C.SIS til rådighed og driver det i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengenkonventionen.
3. Medlemsstaterne fortsætter udviklingen af N.SIS II.
4. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, vedligeholder N.SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengenkonventionen.
5. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, stiller kommunikationsinfrastrukturen for SIS 1+ til rådighed og driver den.
6. Kommissionen samordner aktiviteterne og yder den nødvendige støtte til gennemførelsen af de i stk. 1-3 nævnte opgaver og ansvarsområder.

Artikel 6

Fortsat udvikling

De foranstaltninger, der er nødvendige for at fortsætte udviklingen af SIS II som nævnt i artikel 5, stk. 1, især de foranstaltninger, der er nødvendige for at korrigere fejl, vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

De foranstaltninger, der er nødvendige for at fortsætte udviklingen af SIS II som nævnt i artikel 5, stk. 3, for så vidt den vedrører den ensartede nationale grænseflade, der sikrer kompatibiliteten mellem N.SIS II og det centrale SIS II, vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 7

Hovedaktiviteter

1. Kommissionen foretager sammen med de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, en samlet testning.
2. Kommissionen opretter sammen med Frankrig og de øvrige medlemsstater, der deltager i SIS 1+, en midlertidig overgangsarkitektur for SIS og foretager en testning af denne arkitektur.
3. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, gennemfører overgangen fra SIS 1+ til SIS II.

4. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, foretager en testning af udvekslingen af supplerende oplysninger.

5. Kommissionen yder den nødvendige støtte på centralt SIS II-niveau til aktiviteterne i stk. 1-4.

6. Aktiviteterne i stk. 1-3 samordnes af Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

Artikel 8

Samlet testning

1. Den samlede testning starter ikke, før Kommissionen har erklæret, at den mener, at de test, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 189/2008 har givet tilstrækkelig gode resultater til at indlede en sådan testning.

2. Der foretages en samlet testning, der navnlig tager sigte på at bekræfte, at Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til at behandle SIS II-data og påvise, at SIS II har en ydedygtighed, der mindst svarer til, hvad der er opnået med SIS 1+.

3. Den samlede testning foretages af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, for så vidt angår N.SIS II og af Kommissionen for så vidt angår det centrale SIS II.

4. Den samlede testning foretages i overensstemmelse med en detaljeret tidsplan, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, i samarbejde med Kommissionen.

5. Den samlede testning foretages på grundlag af de tekniske specifikationer, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, i samarbejde med Kommissionen.

6. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, fastlægger kriterierne for at afgøre, om der er truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til at behandle SIS II-data, og om SIS II har en ydedygtighed, der mindst svarer til, hvad der er opnået med SIS 1+.

7. Testresultaterne analyseres ved brug af de kriterier, der er nævnt i stk. 6, af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, og af Kommissionen. Testresultaterne godkendes i overensstemmelse med artikel 55, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 1987/2006.

8. De medlemsstater, der ikke deltager i SIS 1+, kan deltage i den samlede testning. Deres resultater påvirker ikke den samlede godkendelse af testningen.

Artikel 9

Testning af de supplerende oplysninger

1. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, foretager Sirene-funktionstestningen.

2. Kommissionen stiller det centrale SIS II og dets kommunikationsinfrastruktur til rådighed under gennemførelsen af testningen af de supplerende oplysninger.

3. Testningen af de supplerende oplysninger foretages i overensstemmelse med en detaljeret tidsplan, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

4. Testningen af de supplerende oplysninger foretages på grundlag af de tekniske specifikationer, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

5. Testresultaterne analyseres af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

6. De medlemsstater, der ikke deltager i SIS 1+, kan deltage i testningen af de supplerende oplysninger. Deres resultater påvirker ikke den samlede godkendelse af testningen.

Artikel 10

Midlertidig overgangsarkitektur

1. Der oprettes en midlertidig overgangsarkitektur for SIS. Konverteren forbinder det centrale SIS II og C.SIS i en overgangsperiode. N.SIS forbindes med C.SIS og N.SIS II med det centrale SIS II.

2. Kommissionen stiller en konverter, det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen til rådighed som en del af den midlertidige overgangsarkitektur for SIS.

3. Konverteren konverterer data i to retninger mellem C.SIS og det centrale SIS II og holder C.SIS og det centrale SIS II synkroniseret.

4. Kommissionen tester kommunikationen mellem det centrale SIS II og konverteren.

5. Frankrig tester kommunikationen mellem C.SIS og konverteren.

6. Kommissionen og Frankrig tester kommunikationen mellem det centrale SIS II og C.SIS via konverteren.

7. Frankrig forbinder sammen med Kommissionen C.SIS med det centrale SIS II via konverteren.

8. Kommissionen tester sammen med Frankrig og de øvrige medlemsstater, der deltager i SIS 1+, den midlertidige overgangsarkitektur for SIS som helhed i overensstemmelse med en testplan, der er udarbejdet af Kommissionen.

9. Frankrig stiller om nødvendigt oplysninger til rådighed til testformål.

Artikel 11

Overgangen fra SIS 1+ til SIS II

1. Med henblik på overgangen fra C.SIS til det centrale SIS II stiller Frankrig SIS 1+-databasen til rådighed og Kommissionen indfører SIS 1+-databasen i det centrale SIS II.

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen senest den 30. september 2009. Denne dato kan om nødvendigt ændres efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

3. Det nationale systems overgang fra SIS 1+ til SIS II består i dataindlæsning i N.SIS II, når dette N.SIS II skal indeholde en datafil, en national kopi, der indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS II-databasen, efterfulgt af en omstilling fra N.SIS til N.SIS II for hver medlemsstat. Overgangen skal følge en detaljeret tidsplan, der fastlægges af Kommissionen og af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

4. Kommissionen bistår med samordningen og støtten af de fælles aktiviteter under overgangen.

5. Den omstilling, der indgår i overgangsprocessen, foretages efter den godkendelse, der er nævnt i artikel 8, stk. 7.

Artikel 12

Materielle retlige rammer

Bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen finder fortsat anvendelse på Schengeninformationssystemet under overgangen.

Artikel 13

Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om gennemførelsen af alle de aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder.

2. Kommissionen yder især den nødvendige støtte på centralt SIS II-niveau til testningen af og overgangen til N.SIS II.

3. Medlemsstaterne yder især den nødvendige støtte på N.SIS II-niveau til testningen af den midlertidige overgangsinfrastruktur.

Artikel 14

Opbevaring af registreringer i det centrale SIS II

1. Uden at det berører de relevante bestemmelser i afsnit IV i Schengenkonventionen, påser Kommissionen, at hver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for det centrale SIS-II registreres for at kontrollere, om søgningen er lovlig, idet Kommissionen kontrollerer lovligheden af databehandlingen og udøver kontrol med, at det centrale SIS II og de nationale systemer, dataintegriteten og datasikkerheden fungerer efter hensigten.

2. Registreringerne skal navnlig vise datoen og tidspunktet for overførslen af oplysninger, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, henvisning til de overførte oplysninger samt identiteten på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.

3. Registreringerne må kun anvendes til det i stk. 1 nævnte formål og slettes tidligst ét år og senest tre år efter deres oprettelse.

4. Registreringerne kan opbevares længere, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

5. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere, om søgningen og databehandlingen er lovlig, for egenkontrol og for at udøve kontrol med, om det centrale SIS II, dataintegriteten og datasikkerheden fungerer efter hensigten, skal inden for rammerne af deres beføjelser og på anmodning have adgang til disse registreringer, således at de er i stand til at udføre deres opgaver.

Artikel 15

Udgifter

1. Udgifter i forbindelse med overgangen, den samlede testning, testningen af supplerende oplysninger, vedligeholdelses- samt udviklingsaktiviteter vedrørende det centrale SIS II eller kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. Udgifter i forbindelse med overgang, testning, vedligeholdelse og udvikling for de nationale systemer afholdes af de enkelte medlemsstater.

3. Udgifter ved aktiviteter vedrørende SIS 1+, herunder supplerende aktiviteter for Frankrig på vegne af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, afholdes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 119 i Schengenkonventionen.

Artikel 16

Ændring af bestemmelserne i Schengenkonventionen

Bestemmelserne i Schengenkonventionen ændres som følger:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 92A

1. Fra og med ikrafttrædelsestidspunktet for Rådets forordning (EF) nr. 1104/2008 (*) og Rådets afgørelse 2008/839/RIA (**) og på grundlag af definitionerne i artikel 2 i nævnte forordning kan den tekniske arkitektur for Schengeninformationssystemet suppleres med:

a) et yderligere centralt system, der består af:

- en teknisk støttefunktion (det centrale SIS II), der ligger i Frankrig, og et centralt backup-SIS II, der ligger i Østrig, som indeholder SIS II-databasen og en ensartet national grænseflade (NI-SIS)
- en teknisk sammenkobling mellem C.SIS og det centrale SIS II via konverteren, der muliggør konvertering og synkronisering af data mellem C.SIS og det centrale SIS II)

b) et nationalt system (N.SIS II), der består af de nationale datasystemer, som er i forbindelse med det centrale SIS II

c) en infrastruktur for kommunikationen mellem det centrale SIS II og N.SIS II, der er koblet sammen med NI-SIS.

2. N.SIS II kan erstatte den nationale del, som omhandlet i artikel 92 i denne konvention, og i så fald opbevarer medlemsstaterne ikke en national datafil.

3. Der kan søges elektronisk i den centrale SIS II-database på de enkelte medlemsstaters område.

4. Hvis en medlemsstat erstatter sin nationale del med N.SIS II, bliver den tekniske støttefunktions obligatoriske funktioner over for den pågældende nationale del, som omhandlet i artikel 92, stk. 2 og 3, også obligatoriske funktioner over for det centrale SIS II, jf. dog de forpligtelser, der er omhandlet i afgørelse 2008/839/RIA og i artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1104/2008.

5. Det centrale SIS II stiller de tjenester til rådighed, som er nødvendige for optagelsen og behandlingen af SIS-oplysninger, onlineajourføringen af nationale N.SIS II-kopier, synkroniseringen og overensstemmelsen mellem de nationale

N.SIS II-kopier og den centrale SIS II-database, og sørger for operationerne med henblik på initialisering og genopretning af de nationale N.SIS II-kopier.

6. Frankrig, der har ansvaret for den tekniske støttefunktion, de øvrige medlemsstater og Kommissionen samarbejder for at sikre, at en søgning i datafilerne i N.SIS II eller i SIS II-databasen frembringer et resultat svarende til det resultat, der ville fremkomme ved en søgning i datafilen i de nationale dele, som omhandlet i artikel 92, stk. 2.

(*) EUT L 299 af 8.11.2008, s. 1.

(**) EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43.»

2) Første punktum i artikel 119, stk. 1, affattes således:

»Omkostningerne i forbindelse med etablering og brug af den i artikel 92, stk. 3, omhandlede tekniske støttefunktion, herunder omkostningerne i forbindelse med kabeltilslutning mellem de nationale dele af Schengeninformationssystemet og den tekniske støttefunktion, samt i forbindelse med de opgaver, der er pålagt Frankrig i medfør af afgørelse 2008/839/RIA og forordning (EF) nr. 1104/2008, afholdes i fællesskab af medlemsstaterne.«

3) Artikel 119, stk. 2, affattes således:

»Den enkelte medlemsstat afholder selv omkostningerne i forbindelse med etablering og brug af sin nationale del af Schengeninformationssystemet og de opgaver, der er pålagt de nationale systemer i medfør af afgørelse 2008/839/RIA og forordning (EF) nr. 1104/2008.«

Artikel 17

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 51 i forordning (EF) nr. 1987/2006.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 18

Indberetning

Kommissionen forelægger ved udgangen af hvert halvår, og første gang ved udgangen af første halvår 2009, en situationsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen af SIS II og overgangen fra SIS 1+ til SIS II.

*Artikel 19***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udløber på den dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 55, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og i alle tilfælde senest den 30. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 2008.

På Rådets vegne

M. ALLIOT-MARIE

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1105/2008**af 7. november 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. november 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	48,3
	MK	46,2
	TR	68,6
	ZZ	54,4
0707 00 05	JO	175,3
	MA	30,8
	TR	90,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	MA	63,1
	TR	129,7
	ZZ	96,4
0805 20 10	MA	80,7
	ZZ	80,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	24,7
	MA	85,5
	TR	79,5
	ZZ	63,2
0805 50 10	AR	82,1
	MA	103,9
	TR	91,1
	ZA	97,2
	ZZ	93,6
0806 10 10	BR	232,5
	TR	133,5
	US	246,0
	ZA	197,4
	ZZ	202,4
0808 10 80	AL	32,1
	AR	75,0
	CA	96,3
	CL	64,2
	MK	37,6
	NZ	104,3
	US	162,4
	ZA	87,6
	ZZ	82,4
0808 20 50	CN	44,4
	TR	124,9
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1106/2008**af 7. november 2008****om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 945/2008 for produktionsåret 2008/09**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret

2008/09 er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 945/2008 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1084/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter bestemmelserne og reglerne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved forordning (EF) nr. 945/2008 for produktionsåret 2008/09, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. november 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 258 af 26.9.2008, s. 56.

⁽⁴⁾ EUT L 297 af 6.11.2008, s. 3.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, råsuksker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 8. november 2008

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,58	4,01
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,58	9,24
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,58	3,82
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,58	8,81
1701 91 00 ⁽²⁾	25,74	12,39
1701 99 10 ⁽²⁾	25,74	7,84
1701 99 90 ⁽²⁾	25,74	7,84
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1107/2008**af 7. november 2008****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 om gødninger med henblik på tilpasning af bilag I og IV til den tekniske udvikling****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2003/2003 må en gødning, der tilhører en af typerne i forordningens bilag I, og som opfylder forordningens bestemmelser, betegnes »EF-gødning«.
- (2) Både ammoniumsulfat og calciumnitrat (kalksalpeter) er anført som gødningstyper i bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003. Blandinger af disse to gødningstyper må dog ikke betegnes »EF-gødning«. Da blandinger af ammoniumsulfat og calciumnitrat (kalksalpeter) er blevet anvendt med held i to medlemsstater, bør sådanne blandinger anerkendes som »EF-gødninger«, således at de kan blive lettere tilgængelige for landmænd i hele Fællesskabet.
- (3) Mange af de primære gødningstyper, der indeholder kvælstof, og som er anført i bilag I, har tendens til at frigive deres kvælstof for hurtigt til, at afgrøderne kan udnytte det fuldt ud, og som følge heraf kan den overskydende kvælstof eventuelt skade miljøet.
- (4) Hvad angår de to EF-gødningstyper, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003, kan tilsætningen af dicyandiamid, som er et af en række stoffer, der er kendt som nitrifikationshæmmere, forhindre, at miljøet eventuelt skades. Andre EF-gødningstyper kan indeholde kvælstof i en anden form, over for hvilken nitrifikationshæmmerne ikke er effektive. For disse andre typer kan ureasehæmmerne give en tilfredsstillende løsning.

- (5) For at give bedre adgang til de agronomiske- og miljømæssige fordele ved nitrifikations- eller ureasehæmmere bør brugen af nitrifikations- eller ureasehæmmere tillades for de fleste typer kvælstofgødninger, og flere typer af hæmmere bør tillades.
- (6) En liste over tilladte nitrifikations- og ureasehæmmere bør derfor indføres i bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003.
- (7) Bilag IV til forordning (EF) nr. 2003/2003 indeholder detaljerede beskrivelser af de analysemetoder, der skal anvendes til måling af næringsstofindholdet i EF-gødninger. Hvad angår jodkoncentrationen, er det nødvendigt at ændre disse beskrivelser for at få korrekte analyseværdier.
- (8) Forordning (EF) nr. 2003/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 2003/2003 nedsatte udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003 ændres som angivet i bilag I til nærværende forordning.
2. Bilag IV til forordning (EF) nr. 2003/2003 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.⁽¹⁾ EUT L 304 af 21.11.2003, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2008.

På Kommissionens vegne
Günter VERHEUGEN
Næstformand

BILAG I

I bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003 foretages følgende ændringer:

1) i tabel A.1 affattes positionen for gødningstype 4 »ammoniumsulfat eller svovlsur ammoniak« således:

»4	Ammoniumsulfat eller svovlsur ammoniak	Kemisk fremstillet produkt, der som hovedbestanddel indeholder ammoniumsulfat, evt. med op til 15 % calciumnitrat (kalksalpeter).	19,7 % N Kvælstof bestemt som total kvælstof. Maksimalt indhold af nitratkvælstof på 2,2 % N, hvis der er tilsat calciumnitrat (kalksalpeter).	Ved omsætning af varen i form af en blanding af ammoniumsulfat og calciumnitrat (kalksalpeter) skal betegnelsen omfatte ordlyden »med op til 15 % calciumnitrat (kalksalpeter)«.	Ammoniumkvælstof. Total kvælstof, hvis der er tilsat calciumnitrat (kalksalpeter).«
----	--	---	--	--	--

2) I tabel A.1 udgår oplysningerne om gødningstype 16 og 17 samt fodnote a. Type 18 bliver type 16.

3) Som afsnit F indsættes følgende:

»F. Nitrifikations- og ureasehæmmere

De nitrifikations- og ureasehæmmere, der opført i tabel F.1. og F.2. nedenfor, kan tilsættes de kvælstofgødningstyper, der er opført i afsnit A.1., B.1., B.2., B.3., C.1. og C.2. i bilag I, på følgende betingelser:

1) mindst 50 % af gødningens samlede kvælstofindhold består af de kvælstofformer, der er specificeret i kolonne 3

2) de tilhører ikke de gødningstyper, der er anført i kolonne 4.

Typebetegnelsen for gødninger, der er blevet tilsat en af de nitrifikationshæmmere, der er anført i tabel F.1., tilføjes følgende ordlyd: »med nitrifikationshæmmer ([nitrifikationshæmmerens typebetegnelse])«.

Typebetegnelsen for gødninger, der er blevet tilsat en af de ureasehæmmere, der er anført i tabel F.2., tilføjes følgende ordlyd: »med ureasehæmmer ([ureasehæmmerens typebetegnelse])«.

Teknisk information, så fyldestgørende som muligt, skal af den markedsføringsansvarlige påføres hver pakning, eller følgeseddel ved løsvarelevering. Informationen skal specielt indeholde oplysninger om brugsperiode og anvendelsesmængde i relation til den afgrøde, til hvilken gødningen skal anvendes.

Nye nitrifikationshæmmere eller ureasehæmmere kan tilføjes i henholdsvis tabel F.1 og F.2 efter evaluering af de tekniske dossierer, der indgives i henhold til de retningslinjer, der skal udarbejdes for disse forbindelser.

F.1. Nitrifikationshæmmere

Nr.	Nitrifikationshæmmerens typebetegnelse og sammensætning	Mindste og største hæmmerindhold som vægtprocent af den samlede mængde kvælstof, der forekommer som ammoniumkvælstof og ureasekvælstof	EF-gødningstyper, som hæmmeren ikke må bruges sammen med	Beskrivelse af nitrifikationshæmmere, som kan bruges i blandinger Oplysninger om det tilladte blandingsforhold
1	2	3	4	5
1	Dicyandiamid Elincs-nr. 207-312-8	Minimum 2,25 Maksimum 4,5		

F.2. Ureasehæmmere

Nr.	Ureasehæmmerens typebetegnelse og sammensætning	Mindste og største hæmmerindhold som vægtprocent af den samlede mængde kvælstof, der forekommer som ureasekvælstof	EF-gødningstyper, som hæmmeren ikke må bruges sammen med	Beskrivelse af ureasehæmmere, som kan bruges i blandinger Oplysninger om det tilladte blandingsforhold
1	2	3	4	5
1	N-(n-butyl)thiophosphorsyretriamid (NBPT) Elincs-nr. 435-740-7	Minimum 0,09 Maksimum 0,20«		

BILAG II

I afsnit B i bilag IV til forordning (EF) nr. 2003/2003 foretages følgende ændringer:

1) I anmærkningen til punkt 4.11 under metode 2.3.2 affattes andet, tredje og fjerde afsnit således:

»Der titreres med en 0,05 mol/l jodopløsning (I_2) med en stivelsesopløsning som indikator.

1 ml 0,05 mol/l jodopløsning (I_2) svarer til 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

Mindst 80 % af den samlede tinmængde, der er til stede i den således fremstillede opløsning, må findes på divalent form. Til titreringen skal der mindst anvendes 35 ml 0,05 mol/l jodopløsning (I_2).«

2) I anmærkningen til punkt 4.11 under metode 2.6.1 affattes andet, tredje og fjerde afsnit således:

»Der titreres med en 0,05 mol/l jodopløsning (I_2) med en stivelsesopløsning som indikator.

1 ml 0,05 mol/l jodopløsning (I_2) svarer til 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

Mindst 80 % af den samlede tinmængde, der er til stede i den således fremstillede opløsning, må findes på divalent form. Til titreringen skal der mindst anvendes 35 ml 0,05 mol/l jodopløsning (I_2).«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1108/2008**af 7. november 2008****om ændring af forordning (EF) nr. 1266/2007 for så vidt angår minimumskraverne til programmer for overvågning af bluetongue og betingelserne for undtagelse af sæd fra udtransportforbuddet i Rådets direktiv 2000/75/EF****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får⁽¹⁾, særlig artikel 11, artikel 12 og artikel 19, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I direktiv 2000/75/EF fastsættes regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue. Reglerne omfatter bl.a. etablering af beskyttelses- og overvågningszoner (spærrezoner), gennemførelse af programmer for overvågning af bluetongue og forbud mod, at dyr forlader spærrezonerne (udtransportforbuddet).
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1266/2007 af 26. oktober 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 2000/75/EF for så vidt angår kontrol med, overvågning af og restriktioner for flytning af visse dyr af modtagelige arter i forbindelse med bluetongue⁽²⁾ er der fastsat regler, der skal anvendes i tilfælde af udbrud af sygdommen.
- (3) I bilag I til forordning (EF) nr. 1266/2007 er der fastsat minimumskrav til programmer for overvågning af bluetongue. I bilag III til samme forordning er der fastsat betingelser for undtagelse fra udtransportforbuddet for dyr samt sæd, æg og embryoner heraf. I bilag V til samme forordning er der fastsat kriterier med henblik på fastlæggelse af et på bestemte årstider bluetonguefrit område.
- (4) Det er af afgørende betydning, at der er indført passende programmer for overvågning af bluetongue for bl.a. at opfylde målsætningerne med henblik på påvisning af forekomst af bluetongue så tidligt som muligt, dokumentation af fravær af generelle eller specifikke serotyper af bluetonguevirus og fastlæggelse af den årstidsbestemte vektorfrie periode. Programmerne for overvågning af bluetongue bør omfatte minimumskrav, som medlems-

staterne skal opfylde, samtidig med at de sikrer tilstrækkelig fleksibilitet til at tage højde for lokale epidemiologiske forhold.

- (5) I EU gennemføres der en omfattende nødvaccinationskampagne mod diverse typer bluetongue. Vaccinationen af dyr mod sygdommen udgør en markant ændring af immunstatus hos populationen af modtagelige arter, og den har konsekvenser for programmerne for overvågning af bluetongue. Det er derfor nødvendigt at foretage visse ændringer af kravene til programmerne.
- (6) I bilag V til forordning (EF) nr. 1266/2007 er der fastsat kriterier med henblik på fastlæggelse af et på bestemte årstider bluetonguefrit område. Af hensyn til klarheden og en mere harmoniseret fremgangsmåde bør den årstidsbestemte vektorfrie periodes begyndelse og afslutning fastlægges ud fra standardiserede overvågningsdata.
- (7) I afsnit B i bilag III til forordning (EF) nr. 1266/2007 er der fastsat betingelser for undtagelse fra udtransportforbuddet for så vidt angår sæd. Det er fastsat, at sæd for at blive undtaget skal være indsamlet fra donordyr, der opfylder bestemte betingelser. Af hensyn til retssikkerheden i forbindelse med fællesskabslovgivningen bør visse krav vedrørende ordningerne for test af sæddonordyr gøres klarere, især hvad angår test efter sædindsamlingen.
- (8) Forordning (EF) nr. 1266/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1266/2007 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.⁽²⁾ EUT L 283 af 27.10.2007, s. 37.

2) Bilag III, afsnit B, litra d) og e), affattes således:

- »d) De er med negativt resultat blevet underkastet en serologisk test til påvisning af antistoffer mod bluetonguevirusgruppen i overensstemmelse med OIE's Terrestrial Manual, udført mindst hver 60. dag i indsamlingsperioden og mellem 21 og 60 dage efter den sidste indsamling af den sæd, der skal afsendes.
- e) De er med negativt resultat blevet underkastet en agensidentifikationstest i overensstemmelse med OIE's Terrestrial Manual, udført på blodprøver, som er udtaget:

- i) ved den første og den sidste indsamling af den sæd, der skal afsendes, og

ii) i løbet af sædindsamlingsperioden:

- mindst hver 7. dag, hvis der er tale om en virusisolationstest, eller
- mindst hver 28. dag, hvis der er tale om en polymerasekædereaktionstest.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2008.

På Kommissionens vegne
Androulla VASSILOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

Minimumskrav til programmer for overvågning af bluetongue (jf. artikel 4)**1. Minimumskrav til programmer for overvågning af bluetongue, som medlemsstaterne skal gennemføre i spærrezone**

Programmer for overvågning af bluetongue skal have til formål at tilvejebringe oplysninger om bluetongueudviklingen i en spærrezone. Programmer for overvågning af bluetongue har som målsætning at påvise indslæbning af nye serotyper af bluetongue og at dokumentere fravær af bestemte serotyper af bluetongue. Andre målsætninger kan være at dokumentere, at der ikke har forekommet bluetonguevirus, at fastlægge den årstidsbestemte vektorfrie periode og at identificere vektorarterne.

Den geografiske referenceenhed i forbindelse med overvågning af bluetongue afgrænses som et felt på ca. 45 × 45 km (omkring 2 000 km²), medmindre særlige miljøforhold begrundet en anden størrelse. Medlemsstaterne kan også anvende »regionen«, jf. definitionen i artikel 2, stk. 2, litra p), i direktiv 64/432/EØF, som den geografiske referenceenhed for overvågningen.

1.1. Programmer for overvågning af bluetongue skal som et minimum omfatte passiv klinisk overvågning og aktiv laboratoriebaseret overvågning. jf. punkt 1.1.1 og 1.1.2.**1.1.1. Passiv klinisk overvågning**

— skal bestå i et formelt og korrekt dokumenteret fast system til påvisning og undersøgelse af tilfælde af mistanke, herunder et system for tidlig varsling til rapportering af mistænkelige tilfælde. Ejere og brugere samt dyrlæger skal omgående indberette ethvert mistænkeligt tilfælde til den kompetente myndighed. Alle mistænkelige tilfælde, der skyldes forekomst af serotyper af bluetongue, der ikke forventes at forekomme i det epidemiologisk relevante geografiske område, skal med det samme undersøges grundigt af den kompetente myndighed med henblik på at fastslå, hvilke serotyper af bluetonguevirus der forekommer

— skal intensiveres i vektorens aktivitetsperiode

— skal omfatte gennemførelse af oplysningskampagner, som først og fremmest skal sætte ejere og brugere samt dyrlæger i stand til at identificere kliniske tegn på bluetongue.

1.1.2. Aktiv laboratoriebaseret overvågning skal omfatte mindst én — eller en kombination af — serologisk overvågning med kontroldyr, serologiske/virologiske undersøgelser eller målrettet, risikobaseret overvågning, jf. punkt 1.1.2.1, 1.1.2.2 og 1.1.2.3.**1.1.2.1. Serologisk overvågning med kontroldyr**

— Serologisk overvågning med kontroldyr skal bestå i et aktivt årligt program for testning af kontroldyr, som har til formål at vurdere forekomsten af bluetonguevirus i spærrezonen. Kontroldyrerne skal så vidt muligt være kvæg. Dyrene skal være fri for antistoffer, hvilket skal være godtgjort ved en indledende seronegativ prøve, og skal befinde sig i områder i spærrezonen, hvor der — efter en risikoanalyse, hvor der er taget hensyn til entomologiske og økologiske evalueringer — er bekræftet forekomst af vektoren, eller hvor der findes egnede levesteder for vektoren, som den kan formere sig i.

— Kontroldyrerne skal testes mindst en gang om måneden i den pågældende vektors aktivitetsperiode, hvis denne kendes. I mangel af disse oplysninger skal kontroldyrerne testes mindst en gang om måneden hele året.

— Minimumsantallet af kontroldyr pr. geografisk enhed i forbindelse med overvågning af bluetongue skal være repræsentativt og tilstrækkeligt til at påvise en månedlig serokonverteringsincidens ⁽¹⁾ på 2 % med en konfidens på 95 % i hver enkelt geografisk enhed.

— Laboratorietest skal tilrettelægges, så positive screeningtest efterfølges af de specifikke serologiske/virologiske serotypetest — målrettet mod den eller de serotyper af bluetongue, der forventes at forekomme i det epidemiologisk relevante geografiske område — som er nødvendige for at fastslå, hvilke specifikke serotyper der forekommer.

⁽¹⁾ Det skønnes, at den årlige serokonverteringsrate i et inficeret område normalt er på 20 %. I Fællesskabet er virusset imidlertid primært i omløb i en periode på omkring seks måneder (slutningen af foråret til midt på efteråret). De 2 % er således et konservativt skøn over den forventede månedlige serokonverteringsrate.

1.1.2.2. Serologiske/virologiske undersøgelser

- skal som et minimum bestå i et aktivt årligt program for serologisk/virologisk testning af populationer af modtagelige arter, som har til formål at påvise overførsel af bluetonguevirus ved hjælp af stikprøvebaseret serologisk og/eller virologisk testning, som gennemføres i alle epidemiologisk relevante geografiske områder i den periode af året, hvor der er størst sandsynlighed for at påvise serokonvertering
- skal tilrettelægges, så prøverne er repræsentative for og tilpasset til strukturen af den population af modtagelige arter, der skal udtages prøver af i det epidemiologisk relevante geografiske område, og prøvestørrelsen er beregnet med henblik på påvisning af en prævalens på 20 % med en konfidens på 95 % i populationen af modtagelige arter i den pågældende medlemsstat eller det pågældende geografiske område
- skal sikre, at seropositive dyr fra vaccinerede eller immuniserede populationer ikke indvirker forstyrrende på de serologiske undersøgelser
- skal sikre, at laboratorietest tilrettelægges, så positive screeningtest efterfølges af de specifikke serologiske/virologiske serotypetest — målrettet mod den eller de serotyper af bluetongue, der forventes at forekomme i det epidemiologisk relevante geografiske område — som er nødvendige for at fastslå, hvilke specifikke serotyper der forekommer
- kan også tilrettelægges med henblik på overvågning af vaccinationsdækningen og distributionen af forskellige serotyper af bluetongue, der forekommer i spærrezone.

1.1.2.3. Målrettet, risikobaseret overvågning

- skal bestå i et formelt og korrekt dokumenteret fast system, der har til formål at dokumentere fravær af bestemte serotyper af bluetongue
- vedrører en målpopulation af modtagelige dyr, der er udsat for en forholdsvis stor risiko vurderet ud fra det sted, hvor de er, de geografiske forhold og epidemiologien for den eller de serotyper af bluetongue, der forventes at forekomme i det epidemiologisk relevante geografiske område
- skal omfatte en prøveudtagningsstrategi, som er indrettet efter den pågældende målpopulation. Antallet af prøver skal være beregnet med henblik på påvisning af udgangsprævalensen (baseret på den kendte risiko for målpopulationen) med en konfidens på 95 % i målpopulationen i det pågældende epidemiologisk relevante geografiske område. Hvis prøver ikke hidrører fra enkelt dyr, skal antallet af prøver tilpasses efter de anvendte diagnosticeringsprocedurernes følsomhed.

1.2. Med henblik på at fastlægge den årstidsbestemte vektorfrie periode, jf. bilag V, skal entomologisk overvågning opfylde følgende krav:

- Den skal som et minimum bestå i et aktivt årligt program for indfangning af vektorer ved hjælp af permanent opstillede sugefælder, idet formålet er at kortlægge vektorens populationsdynamik.
- Der skal anvendes sugefælder med ultraviolet lys i overensstemmelse med på forhånd fastlagte protokoller. Fælderne skal være aktiveret hele natten og mindst:
 - én nat om ugen i måneden før den forventede begyndelse og i måneden før den forventede afslutning på den årstidsbestemte vektorfrie periode
 - én nat om måneden i den vektorfrie periode.
- Aktiveringshyppigheden for sugefælderne kan tilpasses på grundlag af den dokumentation, der akkumuleres i de første tre år, fælderne er i brug.
- Mindst én sugefælde skal anbringes i alle epidemiologisk relevante geografiske områder i hele det på bestemte årstider bluetonguefrie område. En andel af de mitter, der indsamles i sugefælderne, skal sendes til et specialiseret laboratorium, der er i stand til at tælle og identificere de formodede vektorarter.

- 1.3. Overvågning med henblik på at forelægge Kommissionen dokumentation for, at der ikke forekommer bluetonguevirus i et epidemiologisk relevant geografisk område i en periode på to år, jf. artikel 6, stk. 2:

- skal omfatte mindst én — eller en kombination af — serologisk overvågning med kontrol dyr, serologiske/virologiske undersøgelser og målrettet, risikobaseret overvågning, jf. punkt 1.1.2.1, 1.1.2.2 og 1.1.2.3
- skal tilrettelægges, så prøverne er repræsentative for og tilpasset til strukturen af den population af modtagelige arter, der skal udtages prøver af i det epidemiologisk relevante geografiske område, og prøvestørrelsen er beregnet med henblik på påvisning af en prævalens på 20 % ⁽¹⁾ med en konfidens på 95 % i populationen af modtagelige arter i det pågældende geografiske område, hvis der ikke er foretaget massevaccination, eller
- skal tilrettelægges, så prøverne er repræsentative for og tilpasset til strukturen af den population af modtagelige arter, der skal udtages prøver af i det epidemiologisk relevante geografiske område, og prøvestørrelsen er beregnet med henblik på påvisning af en prævalens på 10 % ⁽²⁾ med en konfidens på 95 % i populationen af modtagelige arter i det pågældende geografiske område, hvis der er foretaget massevaccination.

2. *Minimumskrav til programmer for overvågning af bluetongue, som medlemsstaterne skal gennemføre uden for spærre zoner*

Programmer for overvågning af bluetongue skal have til formål at påvise eventuelle enkeltforekomster af bluetonguevirus og at dokumentere, at det pågældende virus ikke forekommer i en bluetonguefri medlemsstat eller et bluetonguefrit epidemiologisk relevant geografisk område.

Programmer for overvågning af bluetongue skal som et minimum omfatte passiv klinisk overvågning og aktiv laboratoriebaseret overvågning, jf. punkt 2.1 og 2.2.

- 2.1. Passiv klinisk overvågning

- skal bestå i et formelt og korrekt dokumenteret fast system til påvisning og undersøgelse af tilfælde af mistanke, herunder et system for tidlig varsling til rapportering af mistænkelige tilfælde. Ejere og brugere samt dyrlæger skal omgående indberette ethvert mistænkeligt tilfælde til den kompetente myndighed. Alle mistænkelige tilfælde skal med det samme undersøges grundigt af den kompetente myndighed med henblik på at bekræfte eller afkræfte et udbrud af bluetongue
- skal intensiveres i vektorens aktivitetsperiode i områder med en specifik, forholdsvis større risiko vurderet ud fra geografiske og epidemiologiske data
- skal omfatte gennemførelse af oplysningskampagner, som først og fremmest skal sætte ejere og brugere samt dyrlæger i stand til at identificere kliniske tegn på bluetongue.

- 2.2. Aktiv laboratoriebaseret overvågning skal omfatte mindst én — eller en kombination af — serologisk overvågning med kontrol dyr, serologiske/virologiske undersøgelser eller målrettet, risikobaseret overvågning, jf. punkt 2.2.1, 2.2.2 og 2.2.3.

- 2.2.1. Serologisk overvågning med kontrol dyr

- Serologisk overvågning med kontrol dyr skal bestå i et aktivt årligt program for testning af kontrol dyr, som har til formål at påvise overførsel af bluetonguevirus uden for spærre zonerne. Der skal lægges særlig vægt på områder med stor risiko vurderet ud fra geografiske og epidemiologiske data.
- Kontrol dyrene skal testes mindst en gang om måneden i den pågældende vektors aktivitetsperiode, hvis denne periode kendes. I mangel af disse oplysninger skal kontrol dyrene testes mindst en gang om måneden hele året.

⁽¹⁾ Det antages, at den årlige serokonverteringsrate i et inficeret område normalt er på 20 %. Hvis oplysninger viser, at den årlige serokonverteringsrate i det epidemiologisk relevante geografiske område er lavere end 20 %, skal antallet af prøver dog beregnes med henblik på at påvise den skønnede lavere prævalens.

⁽²⁾ Det antages, at den årlige serokonverteringsrate i et område, hvor der er foretaget vaccination, normalt er på 10 %. Hvis oplysninger viser, at den årlige serokonverteringsrate i det epidemiologisk relevante geografiske område, hvor der er foretaget vaccination, er lavere end 10 %, skal antallet af prøver dog beregnes med henblik på at påvise den skønnede lavere prævalens.

- Minimumsantallet af kontrol dyr pr. geografisk enhed i forbindelse med overvågning af bluetongue skal være repræsentativt og tilstrækkeligt til at påvise en månedlig serokonverteringsincidens ⁽¹⁾ på 2 % med en konfidens på 95 % i hver enkelt geografisk enhed.

2.2.2. Serologiske/virologiske undersøgelser

- skal som et minimum bestå i et aktivt årligt program for serologisk/virologisk testning af populationer af modtagelige arter, som har til formål at påvise overførsel af bluetonguevirus uden for spærrezonerne ved hjælp af stikprøvebaseret serologisk og/eller virologisk testning, som gennemføres i alle epidemiologisk relevante geografiske områder i den periode af året, hvor der er størst sandsynlighed for at påvise serokonvertering
- skal tilrettelægges, så prøverne er repræsentative for og tilpasset til strukturen af den population af modtagelige arter, der skal udtages prøver af i det epidemiologisk relevante geografiske område, og prøvestørrelsen er beregnet med henblik på påvisning af en prævalens på 20 % med en konfidens på 95 % i populationen af modtagelige arter i det pågældende geografiske område
- skal sikre, at seropositive dyr fra vaccinerede eller immuniserede populationer ikke indvirker forstyrrende på de serologiske undersøgelser.

2.2.3. Målrettet, risikobaseret overvågning

- skal bestå i et formelt og godt dokumenteret fast system, der har til formål at dokumentere fravær af bestemte serotyper af bluetongue
- skal være baseret på omfattende viden om de lokale risikofaktorer; denne viden skal muliggøre identifikation af den målpopulation med specifik, forholdsvis større risiko, som der skal udtages prøver af
- skal sikre, at den målrettede prøveudtagningsstrategi er tilpasset den målpopulation, der anses for at have forholdsvis større risiko, og antallet af prøver skal være beregnet med henblik på påvisning af udgangsprævalensen (baseret på den kendte risiko for målpopulationen) med en konfidens på 95 % i målpopulationen i det pågældende epidemiologisk relevante geografiske område.

⁽¹⁾ Det skønnes, at den årlige serokonverteringsrate i et inficeret område normalt er på 20 %. I Fællesskabet er virusset imidlertid primært i omløb i en periode på omkring seks måneder (slutningen af foråret til midt på efteråret). De 2 % er således et konservativt skøn over den forventede månedlige serokonverteringsrate.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1109/2008

af 6. november 2008

om 100. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, første led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af penge-midler og økonomiske ressourcer.
- (2) Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd besluttede den 10. oktober 2008 at ændre listen over de personer, grupper og enheder, over for hvem indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer skal gælde, ved

at tilføje tre personer til listen som følge af oplysninger om deres tilknytning til Al-Qaida.

- (3) Bilag I bør ændres tilsvarende.
- (4) For at sikre, at de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, bør denne forordning træde i kraft øjeblikkeligt.
- (5) Kommissionen vil meddele de pågældende personer, hvad der ligger til grund for denne forordning, give dem mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil og revidere denne forordning i lyset af bemærkningerne og eventuelle yderligere oplysninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2008.

På Kommissionens vegne
Benita FERRERO-WALDNER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 foretages følgende ændringer:

Følgende punkter indsættes under overskriften »Fysiske personer«:

- (1) Adil Muhammad Mahmud **Abd Al-Khaliq** (alias (a) Adel Mohamed Mahmoud Abdul Khaliq; (b) Adel Mohamed Mahmood Abdul Khaled). Fødselsdato: 2.3.1984. Fødested: Bahrain. Pasnr.: 1632207 (Bahrain). Andre oplysninger: (a) Har ageret på vegne af og ydet finansiell, materiel og logistisk støtte til Al-Qaida og Libyan Islamic Fighting Group, herunder ved at levere elektriske dele, der anvendes i sprængstoffer, computere, GPS-anordninger og militært udstyr. (b) Er trænet af Al-Qaida i håndvåben og sprængstoffer i Sydasiens og har kæmpet med Al-Qaida i Afghanistan. (c) Blev arresteret i De Forenede Arabiske Emirater (UAE) i januar 2007 anklaget for at være medlem af Al-Qaida og Libyan Islamic Fighting Group. (d) Efter dommen i De Forenede Arabiske Emirater i slutningen af 2007 blev han overført til Bahrain i starten af 2008 for at afsone resten af dommen.
- (2) Abd Al-Rahman Muhammad Jaffar **Ali** (alias (a) Abd al-Rahman Muhammad Jaffir; (b) Abd al-Rahman Muhammad Jafir Ali; (c) Abd al-Rahman Jaffir Ali; (d) Abdul Rahman Mohamed Jaffer Ali; (e) Abdulrahman Mohammad Jaffar; (f) Ali Al-Khal; (g) Abu Muhammad Al-Khal). Fødselsdato: 15.1.1968. Fødested: Muharraq, Bahrain. Nationalitet: bahrainsk. Andre oplysninger: (a) Bahrain-baseret finansmand og facilitator for Al-Qaida. (b) Blev i januar 2008 dømt af Bahrains højeste strafferet for at finansiere terrorisme, gennemføre træning i terrorvirksomhed, hjælpe andre med at få træning i terrorvirksomhed i udlandet og være medlem af en terroristorganisation. Løsladt efter domsafsigelse og afsoning af dom. (c) Localiseret i Bahrain (maj 2008).
- (3) Khalifa: Muhammad Turki **Al-Subaiy** (alias (a) Khalifa Mohd Turki Alsubaie; (b) Khalifa Mohd Turki al-Subaie; (c) Khalifa Al-Subayi; (d) Khalifa Turki bin Muhammad bin al-Suaiy). Fødselsdato: 1.1.1965. Nationalitet: qatarsk. Pasnr.: 00685868 (Qatar). Identitetskortnr.: 26563400140 (Qatar). Andre oplysninger: (a) Qatar-baseret finansmand og facilitator, som har ydet finansiell støtte til og ageret på vegne af den øverste ledelse af Al-Qaida, herunder sørget for overførsel af rekrutter til Al-Qaida-træningslejre i Sydasiens. (b) Blev i januar 2008 dømt in absentia af Bahrains højeste strafferet for at finansiere terrorisme, gennemføre træning i terrorvirksomhed, hjælpe andre med at få træning i terrorvirksomhed i udlandet og være medlem af en terroristorganisation. (c) Arresteret i Qatar i marts 2008. Afsoner sin dom i Qatar (juni 2008).

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/95/EF

af 22. oktober 2008

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽³⁾ er indholdsmæssigt blevet ændret ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Den lovgivning, der i medlemsstaterne fandt anvendelse på varemærker inden ikrafttrædelsen af direktiv 89/104/EØF, indebar forskelligheder, som kunne hindre den frie bevægelighed for varer og den frie udveksling af tjenesteydelser samt fordreje konkurrencevilkårene i fællesmarkedet. Det var derfor nødvendigt at tilnærme medlemsstaternes lovgivninger indbyrdes for at sikre det indre markeds funktion.

(3) Det er vigtigt at gøre sig klart, at EF-varemærkeordningen kan indebære fordele og løsninger for virksomheder, der ønsker at erhverve varemærker.

(4) Det forekommer ikke nødvendigt at foretage en fuldstændig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om varemærker. Det er tilstrækkeligt at begrænse tilnærmelsen til de nationale bestemmelser, der har den mest direkte indvirkning på det indre markeds funktion.

(5) Dette direktiv bør ikke gribe ind i medlemsstaternes fortsatte mulighed for at beskytte de ved brug erhvervede varemærker, men kun indeholde bestemmelser om disse varemærker i det omfang, sådanne varemærker har forbindelse med de ved registrering erhvervede varemærker.

(6) Medlemsstaterne bør ligeledes fuldt ud bevare deres frihed til at fastsætte procedureregler vedrørende registrering, fortabelse eller ugyldighed med hensyn til varemærker, der er erhvervet ved registrering. Det tilkommer dem f.eks. at fastsætte procedurerne for registrering og ugyldighedskendelse, at afgøre, om ældre rettigheder skal gøres gældende i forbindelse med registreringsproceduren eller proceduren for ugyldighedskendelse eller i begge tilfælde, og, i tilfælde af at ældre rettigheder kan gøres gældende i forbindelse med registreringsproceduren, at fastsætte bestemmelser om en insigelsesprocedure eller en automatisk undersøgelse eller begge dele. Medlemsstaterne bør fortsat have mulighed for at fastsætte konsekvenserne af, at et varemærkes gyldighedsperiode udløber, eller at det kendes ugyldigt.

(7) Dette direktiv bør ikke udelukke, at varemærkerne underkastes andre lovbestemmelser end de varemærkeretlige regler i medlemsstaterne, såsom bestemmelser om illoyal konkurrence, erstatningsansvar eller forbrugerbeskyttelse.

(8) Virkeliggørelsen af de mål, der forfølges ved tilnærmelsen, forudsætter, at et registreret varemærke erhverves og bevares i princippet underkastes de samme betingelser i samtlige medlemsstater. Med henblik herpå bør der udarbejdes en liste med eksempler på tegn, der kan tænkes at udgøre et varemærke, hvis de kan anvendes til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders. Registreringshindringer eller ugyldighedsgrunde for så vidt angår selve varemærket, f.eks. at det mangler det fornødne

⁽¹⁾ EUT C 161 af 13.7.2007, s. 44.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19.6.2007 (EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 76) og Rådets afgørelse af 25.9.2008.

⁽³⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ Jf. bilag I, del A.

særpræg, eller for så vidt angår konflikter mellem varemærket og ældre rettigheder, bør angives på udtømmende vis, også selv om visse af disse grunde blot nævnes som en mulighed for medlemsstaterne, der således kan bevare eller medtage de pågældende grunde i deres lovgivning. Medlemsstaterne bør i deres lovgivning kunne bevare eller medtage registreringshindringer og ugyldighedsgrunde, der er forbundet med betingelser for at erhverve eller bevare retten til varemærket, for hvilke der ikke er fastsat nogen bestemmelse om indbyrdes tilnærmelse, f.eks. angående varemærkeindehaveren, fornyelse af varemærket, afgiftsordning eller manglende overholdelse af procedurereglerne.

- (9) For at reducere antallet af varemærker, der er registreret og beskyttet i Fællesskabet, og derved også antallet af konflikter imellem disse, må det kræves, at de registrerede varemærker rent faktisk bruges, idet varemærket i modsat fald fortabes. Det er nødvendigt at fastsætte regler om, at et mærke ikke kan kendes ugyldigt, fordi der eksisterer et ældre varemærke, som ikke bruges, idet medlemsstaterne dog stadig skal have mulighed for at anvende samme princip med hensyn til registrering af et varemærke eller træffe bestemmelse om, at et varemærke ikke gyldigt kan påberåbes i et krænkelssøgsmål, hvis det som følge af en protest fastslås, at indehaveren af varemærket kan fortabe sine rettigheder. I alle disse tilfælde tilkommer det medlemsstaterne at fastsætte de procedureregler, der skal finde anvendelse.

- (10) For at lette den frie omsætning af varer og den frie udveksling af tjenesteydelser er det af afgørende betydning at sikre, at registrerede varemærker nyder samme beskyttelse i alle medlemsstaternes retsordener. Dette forhindrer dog ikke medlemsstaterne i at yde varemærker, der nyder et vist renommé, mere omfattende beskyttelse.

- (11) Den af det registrerede varemærke ydede beskyttelse, hvis formål navnlig er at sikre varemærkets funktion som angivelse af oprindelse, bør være fuldstændig i tilfælde af sammenfald mellem varemærket og tegnet samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Beskyttelsen bør ligeledes gælde i tilfælde af lighed mellem varemærket og tegnet samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Det er nødvendigt at fortolke begrebet lighed på baggrund af risikoen for forveksling. Det bør være en udtrykkelig betingelse for beskyttelsen, at der er risiko for forveksling, hvilket må vurderes på grundlag af adskillige faktorer, herunder bl.a. i hvor høj grad varemærket er kendt på markedet, den association, som det anvendte eller registrerede tegn fremkalder, lighedsgraden mellem varemærket og tegnet samt mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser. Spørgsmålet om, hvordan risikoen for forveksling vil kunne konstateres, navnlig bevisbyrden, bør henhøre under de nationale retsplejeregler, som direktivet ikke bør berøre.

- (12) Det er af hensyn til retssikkerheden, og uden at indehaveren af et ældre varemærkes interesser derved i urimelig grad skades, vigtigt at fastsætte en bestemmelse om, at indehaveren af et ældre varemærke ikke længere kan anmode om, at et varemærke, der er yngre end hans, kendes ugyldigt, eller modsætte sig anvendelsen af dette varemærke, hvis han bevidst i en længere periode har tålt, at dette anvendes, medmindre der er ansøgt om registrering af det yngre varemærke i ond tro.

- (13) Samtlige medlemsstater er bundet af Pariserkonventionen vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret. Det er nødvendigt, at dette direktivs bestemmelser er i fuldstændig overensstemmelse med konventionens bestemmelser. De af medlemsstaternes forpligtelser, der er en følge af denne konvention, bør ikke berøres af dette direktiv. I givet fald bør traktatens artikel 307, stk. 2, finde anvendelse.

- (14) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiv 89/104/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på varemærker for varer og tjenesteydelser, der være sig individuelle mærker, fællesmærker, garantimærker eller certificeringsmærker, der er registreret eller søgt registrering af i en medlemsstat eller hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, eller som er indført i et internationalt register med retsvirkning i en medlemsstat.

Artikel 2

Varemærkers form

Et varemærke kan bestå af alle tegn, der kan gengives grafisk, navnlig ord, herunder personnavne, afbildninger, bogstaver, tal eller varens form eller emballage, for så vidt disse tegn er egnede til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders.

Artikel 3

Registreringshindringer og ugyldighedsgrunde

1. Følgende tegn og varemærker udelukkes fra registrering eller kan erklæres ugyldige, hvis de allerede er blevet registreret:

- a) tegn, som ikke kan udgøre et varemærke

- b) varemærker, der mangler fornødent særpræg
- c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse
- d) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, som i daglig sprogbrug eller i redelig og almindelig markedsføringskik udgør en sædvanlig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen
- e) tegn, som udelukkende består af
 - i) en udformning, som følger af varens egen karakter
 - ii) en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat
 - iii) en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi
- f) varemærker, som strider mod den offentlige orden eller sædelighed
- g) varemærker, som er egnet til at vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse
- h) varemærker, der ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og som skal afslås eller ophæves i medfør af artikel 6c i Pariserkonventionen vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret, i det følgende benævnt »Pariserkonventionen«.

2. En medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at et varemærke udelukkes fra registrering eller, hvis det er registreret, kan erklæres ugyldigt, i det omfang:

- a) brugen af dette varemærke kan forbydes efter anden lovgivning end den pågældende medlemsstats eller Fællesskabets varemærkelovgivning
- b) varemærket omfatter et tegn af stor symbolsk værdi, herunder et religiøst symbol
- c) varemærket omfatter tegn, emblemer og våben bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 6c i Pariserkonventionen, og som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af den kompetente myndighed efter medlemsstatens lovgivning

- d) ansøgeren har indgivet ansøgningen om registrering af varemærket i ond tro.

3. Et varemærke må ikke udelukkes fra registrering og kan ikke erklæres ugyldigt efter stk. 1, litra b), c) eller d), hvis det inden ansøgning om registrering, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg. Medlemsstaterne kan i øvrigt træffe bestemmelse om, at det samme skal gælde, når det fornødne særpræg først opnås efter ansøgning om registrering eller efter registrering.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan en medlemsstat træffe bestemmelse om, at de registreringshindringer eller ugyldighedsgrunde, der var gældende i den pågældende stat inden ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF, finder anvendelse på varemærker, der er ansøgt om registrering af inden denne dato.

Artikel 4

Yderligere registreringshindringer og ugyldighedsgrunde vedrørende konflikter med ældre rettigheder

1. Et varemærke udelukkes fra registrering eller kan, hvis det er registreret, erklæres ugyldigt:

- a) såfremt det er identisk med et ældre varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket er ansøgt om registrering af eller er registreret, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er beskyttet
- b) såfremt der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

2. Ved »ældre varemærker«, som omhandlet i stk. 1, forstås:

- a) varemærker af følgende kategorier, hvis anmeldelsesdato ligger før datoen for ansøgningen om varemærket, eventuelt under hensyntagen til den prioritet, der gøres gældende til støtte for disse varemærker:
 - i) EF-varemærker
 - ii) varemærker, der er registreret i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Nederlandene og Luxembourg, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret

- iii) varemærker, som er genstand for en international registrering med virkning i den pågældende medlemsstat
- b) EF-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽¹⁾ med fuld ret påberåbes anciennitet i forhold til et af de i litra a), nr. ii) og iii), omhandlede varemærker, også selv om der er givet afkald på sidstnævnte, eller det er bortfaldet
- c) ansøgninger om de under litra a) og b) omhandlede varemærker med forbehold af deres registrering
- d) varemærker, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om varemærket, eventuelt tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om varemærket, er »vitterlig kendt« i den pågældende medlemsstat i den i artikel 6b i Pariserkonventionen angivne betydning.
3. Et varemærke udelukkes også fra registrering eller kan, hvis det er registreret, erklæres ugyldigt, hvis det er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke, jf. stk. 2, og det søges eller er blevet registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre EF-varemærke er registreret, når det ældre EF-varemærke er velkendt i fællesskabet, og brugen af det yngre varemærke uden skellig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre EF-varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.
4. En medlemsstat kan desuden træffe bestemmelse om, at et varemærke ligeledes udelukkes fra registrering eller, hvis det er registreret, kan erklæres ugyldigt i det omfang:
- a) varemærket er identisk med eller ligner et ældre nationalt varemærke efter stk. 2, og det søges eller er blevet registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når det ældre varemærke er velrenommeret i den pågældende medlemsstat, og brugen af det yngre varemærke ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé
- b) der er erhvervet rettigheder til et ikke-registreret varemærke eller til et andet i erhvervsvirksomhed anvendt tegn før tidspunktet for ansøgningen om det yngre varemærke eller eventuelt tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om det yngre varemærke, og der til det ikke-registrerede varemærke eller til det andet tegn er knyttet en ret for indehaveren til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke
- c) der kan nedlægges forbud mod brug af varemærket på grundlag af en anden ældre rettighed end de rettigheder,
- der er nævnt i stk. 2 og i litra b) i dette stykke, herunder navnlig:
- i) retten til et navn
- ii) retten til et portræt
- iii) en ophavsret
- iv) en industriel ejendomsret
- d) varemærket er identisk med eller ligner et ældre fællesmærke, hvortil der er knyttet en ret, som udløb højst tre år før ansøgningen
- e) varemærket er identisk med eller ligner et ældre garantimærke eller certificeringsmærke, hvortil der er knyttet en ret, som er udløbet inden for en frist forud for ansøgningen, hvis varighed er fastsat af medlemsstaten
- f) varemærket er identisk med eller ligner et ældre varemærke, som er registreret for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art, og hvis registrering på grund af manglende fornyelse udløb højst to år forud for ansøgningen, medmindre indehaveren af det ældre varemærke har givet sit samtykke til registreringen af det yngre varemærke eller ikke har anvendt sit varemærke
- g) varemærket kan forveksles med et varemærke, der blev anvendt i udlandet på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, og som stadig anvendes der, forudsat at ansøgeren har indgivet ansøgningen i ond tro.
5. Medlemsstaterne kan tillade, at varemærket under passende omstændigheder ikke udelukkes fra registrering eller erklæres ugyldigt, når indehaveren af det ældre varemærke eller andre ældre rettigheder giver sit samtykke til registreringen af det yngre mærke.
6. Uanset stk. 1-5 kan en medlemsstat træffe bestemmelse om, at de registreringshindringer eller ugyldighedsgrunde, der var gældende i den pågældende stat inden ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF, finder anvendelse på varemærker, der er anmeldt inden denne dato.
- Artikel 5*
- Rettigheder, der er knyttet til varemærket**
1. Det registrerede varemærke giver indehaveren en eneret. Indehaveren kan forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af
- a) et tegn, der er identisk med varemærket, for varer eller tjenesteydelser af samme art som dem, for hvilke varemærket er registreret

⁽¹⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

b) et tegn, der er identisk med eller ligner varemærket, når de varer eller tjenesteydelser, der er dækket af varemærket, er af samme eller lignende art som dem, der er dækket af det pågældende tegn, og der som følge heraf i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse mellem tegnet og varemærket.

2. En medlemsstat kan ligeledes træffe bestemmelse om, at indehaveren kan forhindre tredjemand, der ikke har hans samtykke, i at gøre erhvervmæssig brug af et tegn, der er identisk med eller ligner varemærket, for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke varemærket er registreret, når varemærket er renommeret i medlemsstaten, og brugen af tegnet uden skellig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

3. Såfremt betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, kan det bl.a. forbydes

- a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage
- b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med dette formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under det pågældende tegn
- c) at importere eller eksportere varerne under det pågældende tegn
- d) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed.

4. Hvis en medlemsstats retsfor skrifter ikke gjorde det muligt at forbyde brugen af et tegn som omhandlet i stk. 1, litra b), eller stk. 2 forud for ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF i den pågældende medlemsstat, kan den fortsatte brug af dette tegn ikke anfægtes under påberåbelse af de til varemærket knyttede rettigheder.

5. Stk. 1-4 berører ikke de i en medlemsstat gældende bestemmelser vedrørende beskyttelse mod brug af et tegn, der er udarbejdet med andet formål for øje end at skelne mellem varer eller mellem tjenesteydelser, når der med brug af dette tegn uden skellig grund tilsigtes en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

Artikel 6

Begrænsninger i varemærkets retsvirkninger

1. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forhindre tredjemand i at gøre erhvervmæssig brug af:

- a) sit eget navn og sin adresse
- b) angivelser vedrørende varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprin-

delse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varen eller tjenesteydelsen

- c) varemærket, når dette er nødvendigt for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele

for så vidt dette sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik.

2. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervmæssig brug af ældre rettigheder, som kun har lokalt afgrænset karakter, hvis rettighederne er anerkendt i den pågældende medlemsstats lovgivning og anvendes inden for grænserne af det område, hvor de er anerkendt.

Artikel 7

Konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket

1. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde brugen af varemærket for varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for Fællesskabet under dette varemærke.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt skellig grund berettiger indehaveren til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

Artikel 8

Licens

1. Der kan gives licens til varemærket for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for en medlemsstats område som helhed eller for en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

2. Indehaveren af et varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet hertil, gældende over for en licenstag, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til

- a) dens gyldighedsperiode
- b) den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen
- c) arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er indrømmet
- d) det område, inden for hvilket der må gøres brug af varemærket, eller
- e) kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.

Artikel 9

Rettighedsfortabelse på grund af passivitet

1. En indehaver af et af de i artikel 4, stk. 2, omhandlede ældre varemærker, som i en medlemsstat i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre varemærke, der er registreret i denne medlemsstat, kan ikke under henvisning til det ældre varemærke kræve dette yngre varemærke erklæret ugyldigt eller modsætte sig brugen af det yngre varemærke for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om det yngre varemærke er indgivet i ond tro.

2. Enhver medlemsstat kan bestemme, at stk. 1 skal finde anvendelse på indehaveren af et ældre varemærke som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra a), eller en anden ældre rettighed som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b) eller c).

3. I de i stk. 1 eller 2 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre registreret varemærke ikke modsætte sig brugen af en ældre rettighed, selv om denne rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

Artikel 10

Brugen af varemærket

1. Såfremt indehaveren ikke inden fem år fra datoen for registreringsprocedurens afslutning har gjort reel brug af varemærket i den pågældende medlemsstat for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller hvis sådan brug har været ophørt uden afbrydelse i fem år, underkastes varemærket de i dette direktiv omhandlede sanktioner, medmindre der foreligger skellig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til første afsnit:

a) brug af varemærket i en form, der kun ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg, afviger fra den form, hvori dette er blevet registreret

b) anbringelse i den pågældende medlemsstat af varemærket på varer eller deres emballage udelukkende med eksport for øje.

2. Brug af et varemærke, der finder sted med indehaverens samtykke, eller som gøres af en person, der er berettiget til at anvende et fællesmærke eller et garantimærke eller et certificeringsmærke, ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

3. For så vidt angår varemærker, som er registreret før ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF:

a) formodes den i stk. 1, første afsnit, omhandlede femårsperiode for at være påbegyndt på samme tid som en allerede inden denne dato påbegyndt periode med manglende brug, når der inden nævnte dato gælder en bestemmelse om sanktioner ved manglende brug af et varemærke i en sammenhængende periode

b) anses den i stk. 1, første afsnit, omhandlede femårsperiode for at være påbegyndt tidligst på denne dato, når der ikke inden nævnte dato gælder nogen bestemmelse om brug.

Artikel 11

Retlige eller administrative sanktioner ved manglende brug af et varemærke

1. Et varemærke kan ikke erklæres ugyldigt på grund af et bestående, ældre, kolliderende varemærke, medmindre de krav om brug, der omhandles i artikel 10, stk. 1 og 2, eller i givet fald i artikel 10, stk. 3, er opfyldt.

2. En medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at et varemærke ikke kan udelukkes fra registrering på grund af et bestående, ældre, kolliderende varemærke, medmindre de krav om brug, der omhandles i artikel 10, stk. 1 og 2, eller i givet fald i artikel 10, stk. 3, er opfyldt.

3. Uden at foregribe anvendelsen af artikel 12 i tilfælde af kontrasøgsmål om fortabelse kan en medlemsstat træffe bestemmelse om, at et mærke ikke gyldigt kan påberåbes i et krænkelsessøgsmål, hvis det som følge af en protest fastslås, at indehaveren af varemærket kan fortabe sine rettigheder efter artikel 12, stk. 1.

4. Hvis det ældre varemærke kun er blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det for så vidt angår anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kun registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

Artikel 12

Fortabelsesgrunde

1. Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når der inden for en sammenhængende periode på fem år ikke i den pågældende medlemsstat er gjort reel brug af det for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og der ikke foreligger skellig grund til manglende brug.

Fortabelse af et varemærke kan dog ikke gøres gældende, dersom reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af femårsperioden og tidspunktet for indgivelse af begæring om fortabelse.

Påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste tre måneder forud for indgivelse af begæring om fortabelse, idet denne tremånedersperiode tidligst begynder ved udløbet af den sammenhængende periode på fem år, tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forberedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om fortabelse.

2. Medmindre andet gælder i henhold til stk. 1, kan indehaveren af et varemærke fortabe sine rettigheder, når varemærket efter den dato, på hvilken det blev registreret:

- a) som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken mærket er registreret
- b) som følge af den brug, der af indehaveren eller med dennes samtykke gøres af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, vil kunne vildlede offentligheden, især med hensyn til varernes eller tjenesteydelsesternes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

Artikel 13

Delvise registreringshindringer samt fortabelses- og ugyldighedsgrunde

Såfremt der kun for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke søges eller er blevet registreret, er hindringer for registrering af varemærket eller grunde til dets fortabelse eller ugyldighed, skal varemærket kun udelukkes fra registrering eller fortages eller erklæres ugyldigt for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Artikel 14

Efterfølgende konstatering af et varemærkes ugyldighed eller fortabelse

Når ancienniteten af et ældre varemærke, som indehaveren har givet afkald på, eller som er bortfaldet, påberåbes for et EF-varemærke, kan ugyldigheden eller fortabelsen af dette ældre varemærke konstateres efterfølgende.

Artikel 15

Særlige bestemmelser for fællesmærker, garantimærker og certificeringsmærker

1. Med forbehold af artikel 4 kan medlemsstater, hvis lovgivning giver mulighed for registrering af fællesmærker eller garantimærker eller certificeringsmærker træffe bestemmelse om, at sådanne mærker udelukkes fra registrering eller fortages eller erklæres ugyldige af andre grunde end de i artikel 3 og 12

omhandlede, i det omfang hensynet til disse varemærkers funktion kræver det.

2. Uanset artikel 3, stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at tegn eller angivelser, der i omsætningen anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan udgøre fællesmærker eller garantimærker eller certificeringsmærker. Et sådant mærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i overensstemmelse med redelig markedsføringskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

Artikel 16

Meddelelse

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 89/104/EØF, som ændret ved den beslutning, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 18

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2008.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
J.-P. JOUYET
Formand

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med ændring

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 89/104/EØF

(EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1)

Rådets beslutning 92/10/EØF

(EFT L 6 af 11.1.1992, s. 35)

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 17)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
89/104/EØF	31. december 1992

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 89/104/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1, litra a)-d)	Artikel 3, stk. 1, litra a)-d)
Artikel 3, stk. 1, litra e), indledning	Artikel 3, stk. 1, litra e), indledning
Artikel 3, stk. 1, litra e), første led	Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. i)
Artikel 3, stk. 1, litra e), andet led	Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii)
Artikel 3, stk. 1, litra e), tredje led	Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii)
Artikel 3, stk. 1, litra f), g) og h)	Artikel 3, stk. 1, litra f), g) og h)
Artikel 3, stk. 2, 3 og 4	Artikel 3, stk. 2, 3 og 4
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1, første afsnit
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 1, andet afsnit
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 4	Artikel 10, stk. 3
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12, stk. 1, første sætning	Artikel 12, stk. 1, første afsnit
Artikel 12, stk. 1, anden sætning	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 1, tredje sætning	Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 12, stk. 2	Artikel 12, stk. 2
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16, stk. 1 og 2	—
Artikel 16, stk. 3	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
—	Bilag I
—	Bilag II

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KONFERENCE MELLEM REGERINGSREPRÆSENTANTER
FRA MEDLEMSSTATERNE

AFGØRELSE TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

den 29. oktober 2008

om behandlingen af dokumenter i forbindelse med EU's civile krisestyringsmissioner og militære operationer

(2008/836)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE
UNIONS MEDLEMSSTATER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I det omfang dokumenter i forbindelse med Den Europæiske Unions civile krisestyringsmissioner og militære operationer ikke er i en institutions besiddelse, falder de ikke ind under anvendelsesområdet for fællesskabslovgivningen om historiske arkiver og aktindsigt.
- (2) Da sådanne dokumenter vedrører Den Europæiske Unions aktivitetsområder, er det hensigtsmæssigt, at de arkiveres af Generalsekretariatet for Rådet. Disse dokumenter bør fremover betragtes som dokumenter i Rådets besiddelse og bør høre ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽¹⁾ og Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab⁽²⁾ —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Med henblik på anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 skal

dokumenter i forbindelse med afsluttede, igangværende og fremtidige civile krisestyringsmissioner og militære operationer, der gennemføres i Rådets regi, ved missionernes og operationernes afslutning arkiveres af Generalsekretariatet for Rådet og derefter betragtes som dokumenter i Rådets besiddelse.

2. De i stk. 1 omhandlede dokumenter omfatter ikke dokumenter vedrørende personalespørgsmål, kontrakter med tredje-
mand og dokumenter i denne forbindelse eller dokumenter af ikke-blivende karakter.

3. Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at dokumenter, som medlemsstaterne eller andre myndigheder har klassificeret, beskyttes i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter, der er vedtaget ved Rådets afgørelse 2001/264/EF⁽³⁾.

4. Medlemsstaterne skal bistå Generalsekretariatet for Rådet med at fremskaffe kopier af de i stk. 1 omhandlede dokumenter.

5. De i stk. 1 omhandlede dokumenter skal opbevares på et særligt sted i arkiverne. De ansatte, der skal håndtere disse dokumenter, skal modtage uddannelse i dokumenter vedrørende den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og behandlingen af klassificerede oplysninger i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2008.

P. SELLAL
Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. oktober 2008

om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003

(meddelt under nummer K(2008) 6204)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/837/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og artikel 19, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 3. marts 2005 indgav Bayer CropScience AG i henhold til artikel 5 og 17 i forordning (EF) nr. 1829/2003 en ansøgning til Nederlandenes kompetente myndighed om tilladelse til markedsføring af fødevarer, fødevaringredienser og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af LLCotton25 (i det følgende benævnt »ansøgningen«).
- (2) Ansøgningen vedrører også markedsføring af andre produkter, der indeholder eller består af LLCotton25, til samme anvendelsesformål som andre typer bomuld, dog ikke til dyrkning. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, og artikel 17, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1829/2003 indeholder den således de påkrævede data og oplysninger i henhold til bilag III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽²⁾ samt oplysninger og konklusioner vedrørende den risikovurdering, der er gennemført i overensstemmelse med principperne i bilag II til direktiv 2001/18/EF.
- (3) Den 16. april 2007 afgav Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) en positiv udtalelse i overensstemmelse med artikel 6 og 18 i forordning (EF) nr. 1829/2003, hvori den konkluderede, at markedsføring

af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af LLCotton25 som beskrevet i ansøgningen (i det følgende benævnt »produkterne«), ikke kan formodes at ville have nogen negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet i forbindelse med det planlagte anvendelsesformål ⁽³⁾. EFSA tog i sin udtalelse alle de specifikke spørgsmål og problemstillinger i betragtning, som medlemsstaterne havde rejst under den høring af de nationale kompetente myndigheder, der blev gennemført i henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 4, og artikel 18, stk. 4.

- (4) EFSA konkluderede navnlig, at den sammenlignende analyse af sammensætningen og agronomiske analyser viser, at LLCotton25 i det væsentlige svarer til det tilsvarende ikke genetisk modificerede produkt, og at der derfor ikke er behov for supplerende sikkerhedsundersøgelser på laboratoriedyr (f.eks. en 90-dages toksicitetsundersøgelse af rotter).
- (5) I udtalelsen konkluderede EFSA også, at den miljøovervågningsplan, som ansøgeren havde fremlagt, og som bestod af en generel plan for overvågning, stemmer overens med den påtænkte anvendelse af produkterne. På grund af bomuldsfrøes fysiske karakteristika og transportmetoderne anbefalede EFSA imidlertid, at der som led i den generelle overvågning indføres særlige foranstaltninger med henblik på aktivt at overvåge forekomst af vildtlevende bomuldsplanter i områder, hvor det kan forventes, at frø tabes og sår sig selv.
- (6) Den overvågningsplan, ansøgeren havde forelagt, er blevet ændret, så den imødekommer denne anbefaling fra EFSA.
- (7) På baggrund af ovenstående bør produkterne tillades.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753816_1178620785856.htm

- (8) Hver enkelt GMO bør tildeles en entydig identifikator i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2004 af 14. januar 2004 om indførelse af et system til fastlæggelse og tildeling af entydige identifikatorer til genetisk modificerede organismer ⁽¹⁾.
- (9) På grundlag af EFSA's udtalelse synes der ikke at være behov for særlige mærkningsbestemmelser for fødevarer, fødevaringredienser og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af LLCotton25, ud over de krav, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, og artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1829/2003. For at sikre, at anvendelsen af produkterne holdes inden for rammerne af den tilladelse, der gives ved nærværende beslutning, bør foder og andre produkter end fødevarer og foder, der indeholder eller består af den GMO, der ansøges om tilladelse for, dog forsynes med supplerende mærkning, hvorefter det klart fremgår, at de pågældende produkter ikke må anvendes til dyrkning.
- (10) EFSA's udtalelse berettiger heller ikke til fastlæggelse af særlige betingelser eller begrænsninger for markedsføringen og/eller særlige betingelser eller begrænsninger for anvendelsen og håndteringen, herunder krav om overvågning efter markedsføringen, eller særlige betingelser vedrørende beskyttelse af bestemte økosystemer/miljøer og/eller geografiske områder, jf. artikel 6, stk. 5, litra e), og artikel 18, stk. 5, litra e), i forordning (EF) nr. 1829/2003.
- (11) Alle relevante oplysninger vedrørende godkendelsen af produkterne bør indføres i EF-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, jf. forordning (EF) nr. 1829/2003.
- (12) Ved artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF ⁽²⁾ er der fastsat mærkningskrav for produkter, der består af eller indeholder GMO'er.
- (13) Denne beslutning skal via Clearingcentret for Biosikkerhed meddeles til parterne i Cartagena-protokollen om biosikkerhed, knyttet til konventionen om den biologiske mangfoldighed, i henhold til artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1946/2003 af 15. juli 2003

om grænseoverskridende overførsler af genetisk modificerede organismer ⁽³⁾.

- (14) Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed har ikke afgivet udtalelse inden for den tidsfrist, der var fastsat af formanden; Kommissionen forelagde derfor den 30. april 2008 Rådet et forslag i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽⁴⁾, med en frist til Rådet til at reagere inden for tre måneder.
- (15) Rådet har imidlertid ikke truffet afgørelse inden for den fastsatte tidsfrist; Kommissionen bør derfor nu vedtage en beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Genetisk modificeret organisme og entydig identifikator

Genetisk modificeret LLCotton25-bomuld (*Gossypium hirsutum*), som nærmere beskrevet i litra b) i bilaget til denne beslutning, tildeles den entydige identifikator ACS-GHØØ1-3 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 65/2004.

Artikel 2

Tilladelse

Følgende produkter er tilladt, jf. artikel 4, stk. 2, og artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1829/2003, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning:

- a) fødevarer og fødevaringredienser, der indeholder, består af eller er fremstillet af ACS-GHØØ1-3-bomuld
- b) foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af ACS-GHØØ1-3-bomuld
- c) produkter, bortset fra fødevarer og foder, indeholdende eller bestående af ACS-GHØØ1-3-bomuld til samme anvendelsesformål som andre typer bomuld, dog ikke til dyrkning.

Artikel 3

Mærkning

1. Ved anvendelse af mærkningskravene i artikel 13, stk. 1, og artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1829/2003 samt i artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1830/2003 er »organismens navn« »bomuld«.

2. Etiketten på produkter, der indeholder eller består af ACS-GHØØ1-3-bomuld som omhandlet i artikel 2, litra b) og c), samt dokumenter, der ledsager disse produkter, skal indeholde angivelsen »ikke til dyrkning«.

⁽¹⁾ EUT L 10 af 16.1.2004, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 287 af 5.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 4***Overvågning af de miljømæssige konsekvenser**

1. Indehaveren af tilladelsen sikrer, at planen for overvågning af de miljømæssige konsekvenser, jf. litra h) i bilaget, iværksættes og gennemføres.

2. Indehaveren af tilladelsen forelægger Kommissionen årlige rapporter om gennemførelsen og resultaterne af de aktiviteter, der er beskrevet i overvågningsplanen.

*Artikel 5***Fællesskabsregister**

Oplysningerne i bilaget indføres i fællesskabsregistret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, jf. artikel 28 i forordning (EF) nr. 1829/2003.

*Artikel 6***Indehaver af tilladelsen**

Indehaveren af tilladelsen er Bayer CropScience AG.

*Artikel 7***Gyldighed**

Denne beslutning finder anvendelse i ti år fra meddelelsesdatoen.

*Artikel 8***Adressat**

Denne beslutning er rettet til Bayer CropScience AG, Alfred-Nobel-Strasse 50, D-40789 Monheim am Rhein — Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2008.

På Kommissionens vegne

Androulla VASSILIOU

Medlem af Kommissionen

BILAG

a) **Ansøger og indehaver af tilladelsen:**

Navn: Bayer CropScience AG

Adresse: Alfred-Nobel-Strasse 50, D-40789 Monheim am Rhein — Tyskland

b) **Produkternes betegnelse og specifikationer:**

- 1) Fødevarer og fødevaringredienser, der indeholder, består af eller er fremstillet af ACS-GHØØ1-3-bomuld
- 2) Foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af ACS-GHØØ1-3-bomuld
- 3) Produkter, bortset fra fødevarer og foder, indeholdende eller bestående af ACS-GHØØ1-3-bomuld til samme anvendelsesformål som andre typer bomuld, dog ikke til dyrkning.

Den genetisk modificerede ACS-GHØØ1-3-bomuld, som er beskrevet i ansøgningen, udtrykker proteinet PAT, som giver tolerance over for herbicidet glufosinat-ammonium.

c) **Mærkning:**

- 1) Ved anvendelse af de særlige mærkningskrav i artikel 13, stk. 1, og artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1829/2003 samt i artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1830/2003 er »organisms navn« »bomuld«.
- 2) Etiketten på produkter, der indeholder eller består af ACS-GHØØ1-3-bomuld som omhandlet i artikel 2, litra b) og c), i denne beslutning, samt dokumenter, der ledsager disse produkter, skal indeholde angivelsen »ikke til dyrkning«.

d) **Påvisningsmetode:**

- Begivenhedsspecifik realtids-PCR-metode til kvantificering af ACS-GHØØ1-3-bomuld
- Valideret på frø af det EF-referencelaboratorium, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1829/2003, offentliggjort på <http://gmo-crl.jrc.it/statusofdoss.htm>
- Referencemateriale: AOCS 0306-A og AOCS 0306-E, der fås via American Oil Chemists Society (AOCS) på adressen http://www.aocs.org/tech/crm/bayer_cotton.cfm

e) **Entydig identifikator:**

ACS-GHØØ1-3

f) **Oplysninger, som kræves i henhold til bilag II til Cartagena-protokollen om biosikkerhed, knyttet til konventionen om den biologiske mangfoldighed:**

Clearingcentret for Biosikkerhed, Record ID: se (indsættes, når den anmeldes)

g) **Særlige betingelser eller begrænsninger for markedsføring, anvendelse eller håndtering af produkterne:**

Ingen

h) **Overvågningsplan:**

Plan for overvågning af de miljømæssige konsekvenser, jf. bilag VII til direktiv 2001/18/EF

(Link: *Planen som offentliggjort på internettet*)

i) **Krav om overvågning efter markedsføringen af fødevarens anvendelse til konsum:**

Ingen

Bemærkning: Det kan blive nødvendigt senere at ændre link til relevante dokumenter. Sådanne ændringer offentliggøres ved ajourføring af EF-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. november 2008

om forebyggende vaccination mod lavpatogen aviær influenza hos gråender i Portugal og foranstaltninger, der begrænser flytning af sådant fjerkræ og produkter heraf

(meddelt under nummer K(2008) 6348)

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(2008/838/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 57, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2005/94/EF er der fastsat forebyggende foranstaltninger vedrørende overvågning og tidlig påvisning af aviær influenza, som skal øge de kompetente myndigheders og landbrugets årvågenhed og beredskab over for de risici, denne sygdom er forbundet med.
- (2) Siden september 2007 har der i den centrale-vestlige del af Portugal været udbrud af lavpatogen aviær influenza på visse fjerkræbedrifter, navnlig bedrifter, hvor der holdes fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt.
- (3) Portugal har truffet foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv 2005/94/EF for at få kontrol med spredningen af sygdommen.
- (4) Portugal fandt ved en risikovurdering, at bedrifter, der holder gråender (*Anas platyrhynchos*) bestemt til udsætning som fjervildt (i det følgende benævnt »gråender«), kan indebære en betydelig, umiddelbar fare for spredning af aviær influenza inden for Portugal og til andre medlemsstater. Portugal besluttede derfor at indføre nødvaccination for at få udbruddet under kontrol.
- (5) Ved Kommissionens beslutning 2008/285/EF ⁽²⁾ blev den nødvaccinationsplan, som Portugal havde forelagt, godkendt. I henhold til beslutningen skal der endvidere anvendes visse foranstaltninger på en bedrift, hvor der holdes gråender, og på bedrifter med uvaccineret fjerkræ, bl.a. restriktioner vedrørende flytninger af vaccinerede gråender, rugeæg heraf og gråender, der er udruget af sådanne æg, som fastsat i nødvaccinationsplanen.

- (6) Portugals nødvaccinationsplan var fuldt gennemført pr. 31. juli 2008.
- (7) I medfør af artikel 8 i beslutning 2008/285/EF har Portugal forelagt en rapport om gennemførelsen af nødvaccinationsplanen og forelagt rapporter for Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.
- (8) På grundlag af oplysningerne fra Portugal må det antages, at udbruddet er kommet under kontrol.
- (9) På grundlag af endnu en risikovurdering mener Portugal, at opdrættet på bedriften af de værdifulde avlsgråender fortsat er udsat for en potentiel risiko for infektion med aviær influenza, navnlig via eventuel indirekte kontakt med vilde fugle. Portugal har derfor besluttet at fortsætte med vaccination mod aviær influenza som en langsigtet foranstaltning ved at gennemføre en plan for forebyggende vaccination på den risikoudsatte bedrift i regionen Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha, hvor der holdes sådanne gråender.
- (10) Portugal har ved brev af 10. september 2008 forelagt Kommissionen en plan for forebyggende vaccination med henblik på godkendelse.
- (11) Ifølge denne plan for forebyggende vaccination agter Portugal at indføre forebyggende vaccination, som foretages indtil den 31. juli 2009.
- (12) I videnskabelige udtalelser om anvendelse af vaccination til bekæmpelse af aviær influenza fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet i 2005 ⁽³⁾, 2007 ⁽⁴⁾ og 2008 ⁽⁵⁾ fremfører Ekspertpanelet for Dyrer Sundhed og Velfærd, at nødvaccinationer og forebyggende vaccinationer mod aviær influenza er et værdifuldt redskab som supplement til foranstaltningerne til bekæmpelse af sygdommen.

⁽¹⁾ EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 92 af 3.4.2008, s. 37.

⁽³⁾ EFSA Journal (2005) 266, 1-21. Scientific Opinion on Animal health and welfare aspects of Avian Influenza.

⁽⁴⁾ EFSA Journal (2007) 489, Scientific Opinion on Vaccination against avian influenza of H5 and H7 subtypes in domestic poultry and captive birds.

⁽⁵⁾ EFSA Journal (2008) 715, 1-161, Scientific Opinion on Animal health and welfare aspects of avian influenza and the risks of its introduction into the EU poultry holdings.

(13) Kommissionen har endvidere gennemgået den plan for forebyggende vaccination, Portugal har forelagt, og den finder, at planen er i overensstemmelse med den relevante fællesskabslovgivning. I betragtning af den epidemiologiske situation vedrørende lavpatogen aviær influenza i Portugal, den type bedrift, hvor der skal vaccineres, og vaccinationsplanens begrænsede rækkevidde bør planen for forebyggende vaccination godkendes. Gennemførelsen af planen for forebyggende vaccination vil desuden give yderligere praktisk erfaring og viden om vaccins effektivitet hos gråænder.

(14) I forbindelse med den plan for forebyggende vaccination, som Portugal skal gennemføre, bør der kun anvendes vacciner, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ⁽²⁾.

(15) Endvidere bør der gennemføres overvågning og laboratorieundersøgelser af den bedrift, hvor de vaccinerede gråænder holdes, og bedrifter med uvaccineret fjerkræ som fastsat i planen for forebyggende vaccination.

(16) Der bør endvidere indføres visse restriktioner vedrørende flytninger af vaccinerede gråænder, rugeæg heraf og gråænder, der er afkom af vaccineret fjerkræ, i overensstemmelse med planen for forebyggende vaccination. På grund af det lave antal gråænder på den bedrift, hvor den forebyggende vaccination skal foregå, og af hensyn til sporbarhed og logistiske aspekter bør vaccinerede fugle ikke flyttes fra bedriften.

(17) Hvad angår handel med fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt har Portugal truffet supplerende foranstaltninger i henhold til Kommissionens beslutning 2006/605/EF af 6. september 2006 om visse beskyttelsesforanstaltninger vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt ⁽³⁾.

(18) For at mindske de økonomiske konsekvenser for den pågældende bedrift bør der fastsættes visse undtagelser fra flytningsrestriktionerne for gråænder, der er afkom af vaccinerede gråænder, da sådanne flytninger ikke indebærer nogen specifik risiko for sygdomsspredning, og forudsat at der føres officielt tilsyn og at de særlige dyresundhedsbetingelser for handel inden for Fællesskabet overholdes.

(19) Planen for forebyggende vaccination bør godkendes, så den kan gennemføres indtil den 31. juli 2009.

(20) Beslutning 2008/285/EF bør ophæves, eftersom den er blevet forældet efter den 31. juli 2008.

(21) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. I denne beslutning fastsættes visse foranstaltninger, der skal anvendes i Portugal, når der foretages forebyggende vaccination af gråænder (*Anas platyrhynchos*) bestemt til udsætning som fjervildt (i det følgende benævnt »gråænder«) på en bedrift, som er udsat for risiko for aviær influenza. Foranstaltningerne omfatter bl.a. visse restriktioner med hensyn til flytning i Portugal og afsendelse fra Portugal af de vaccinerede gråænder, rugeæg heraf og gråænder, der er afkom heraf.

2. Denne beslutning berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesforanstaltninger, Portugal træffer i henhold til direktiv 2005/94/EF og beslutning 2006/605/EF.

Artikel 2

Godkendelse af planen for forebyggende vaccination

1. Planen for forebyggende vaccination mod lavpatogen aviær influenza i Portugal, som Portugal forelagde for Kommissionen den 10. september 2008, og som skal gennemføres på en bedrift i regionen Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha, indtil den 31. juli 2009 (i det følgende benævnt »planen for forebyggende vaccination«), godkendes.

2. Kommissionen offentliggør planen for forebyggende vaccination.

Artikel 3

Betingelser for gennemførelse af planen for forebyggende vaccination

1. Portugal sikrer, at gråænderne vaccineres i overensstemmelse med planen for forebyggende vaccination med en bivalent inaktiveret heterolog vaccine, der indeholder aviær influenza af både subtype H5 og H7, som er godkendt af Portugal i henhold til direktiv 2001/82/EF eller forordning (EF) nr. 726/2004.

2. Portugal sikrer, at der gennemføres overvågning og laboratorieundersøgelser af den bedrift, hvor de vaccinerede gråænder holdes, og bedrifter med uvaccineret fjerkræ som fastsat i planen for forebyggende vaccination.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 246 af 8.9.2006, s. 12.

3. Portugal sikrer, at planen for forebyggende vaccination gennemføres effektivt.

Artikel 4

Mærkning og restriktioner med hensyn til flytning og afsendelse samt bortskaffelse af vaccinerede gråænder

Den kompetente myndighed sikrer, at vaccinerede gråænder på den i artikel 2, stk. 1, omhandlede bedrift:

- a) hver især mærkes
- b) ikke flyttes til andre fjerkræbedrifter i Portugal eller afsendes til andre medlemsstater.

Efter de pågældende gråænders reproduktive periode aflives de på human vis på den i artikel 2, stk. 1, omhandlede bedrift, og kroppene bortskaffes på sikker vis.

Artikel 5

Restriktioner med hensyn til flytning og afsendelse af rugeæg med oprindelse på den i artikel 2, stk. 1, omhandlede bedrift

Den kompetente myndighed sikrer, at rugeæg fra gråænder på den i artikel 2, stk. 1, omhandlede bedrift kun må flyttes til et rugeri i Portugal og ikke sendes til andre medlemsstater.

Artikel 6

Restriktioner med hensyn til flytning og afsendelse af gråænder, der er afkom af vaccinerede gråænder

1. Den kompetente myndighed sikrer, at gråænder, der er afkom af vaccinerede gråænder, efter udrugningen kun må flyttes til en bedrift beliggende i det område, der er oprettet i Portugal omkring den i artikel 2, stk. 1, omhandlede bedrift som fastsat i planen for forebyggende vaccination.

2. Uanset stk. 1, og forudsat at de gråænder, der er afkom af vaccinerede gråænder, er over fire måneder gamle, kan de:

- a) udsættes i naturen i Portugal eller
- b) afsendes til andre medlemsstater, forudsat at
 - i) resultaterne af overvågningen og laboratorieundersøgelserne, der er fastsat i planen for forebyggende vaccination, er tilfredsstillende

- ii) betingelserne i beslutning 2006/605/EF vedrørende afsendelse af fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt er opfyldt.

Artikel 7

Udstedelse af sundhedscertifikater til brug ved handel inden for Fællesskabet for gråænder, der er afkom af vaccinerede gråænder

Portugal sikrer, at der i sundhedscertifikater til brug ved handel inden for Fællesskabet med fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt, jf. artikel 6, stk. 2, litra b), anføres følgende:

»Dyresundhedsbetingelserne for denne sending er i overensstemmelse med beslutning 2008/838/EF (*).

(*) EUT L 299 af 8.11.2008, s. 40.«

Artikel 8

Rapporter

Portugal forelægger senest en måned efter denne beslutnings anvendelsesdato en rapport for Kommissionen om gennemførelsen af planen for forebyggende vaccination og forelægger derefter kvartalsrapporter for Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed.

Artikel 9

Ophævelse

Beslutning 2008/285/EF ophæves.

Artikel 10

Anvendelsesperiode

Denne beslutning anvendes indtil den 31. juli 2009.

Artikel 11

Adressater

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. november 2008.

På Kommissionens vegne
Androulla VASSILIOU
Medlem af Kommissionen

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE 2008/839/RIA

af 24. oktober 2008

om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

disse indtil en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ⁽⁵⁾.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

- (3) SIS II blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ⁽⁶⁾ og afgørelse 2007/533/RIA. Denne afgørelse berører ikke bestemmelserne i disse to retsakter.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

- (4) Testningen af SIS II er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 189/2008 ⁽⁷⁾ og i Rådets afgørelse 2008/173/EF ⁽⁸⁾.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengeninformationssystemet (SIS), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽²⁾ («Schengenkonventionen»), og dets videreudvikling SIS I+ udgør et væsentligt værktøj for anvendelsen af bestemmelserne i Schengen-reglerne som en integreret del af Den Europæiske Union.

- (5) Udviklingen af SIS II bør fortsætte og bør færdiggøres inden for rammerne af den samlede tidsplan for SIS II, som Rådet godkendte den 6. juni 2008.

- (2) Kommissionen fik til opgave at udvikle anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 ⁽³⁾ og Rådets afgørelse 2001/886/RIA ⁽⁴⁾. Begge retsakter udløber den 31. december 2008. Denne afgørelse bør derfor supplere

- (6) Der bør foretages en samlet testning af SIS II i tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse. Testningen bør så hurtigt som muligt efter dens afslutning godkendes som fastsat i forordning (EF) nr. 1987/2006 og i afgørelse 2007/533/RIA.

- (7) Medlemsstaterne bør foretage en testning af udvekslingen af supplerende oplysninger.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.

⁽⁶⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽⁷⁾ EUT L 57 af 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 57 af 1.3.2008, s. 14.

- (8) Schengenkonventionen omhandler en teknisk støttefunktion (C.SIS) for SIS 1+. For så vidt angår SIS II omhandler forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA et centralt SIS II bestående af en teknisk støttefunktion og en ensartet national grænseflade (NI-SIS). Den tekniske støttefunktion for det centrale SIS II bør ligge i Strasbourg (Frankrig) og en backupfunktion i Sankt Johann im Pongau (Østrig).
- (9) For bedre at klare de potentielle vanskeligheder i forbindelse med overgangen fra SIS 1+ til SIS II bør der oprettes og testes en midlertidig overgangsarkitektur for Schengeninformationssystemet. Den midlertidige overgangsarkitektur bør ikke have nogen indflydelse på den operationelle tilgængelighed af SIS 1+. Kommissionen bør stille en konverter til rådighed.
- (10) Den indberettende medlemsstat bør være ansvarlig for, at de oplysninger, der optages i Schengeninformationssystemet, er korrekte og aktuelle, samt at de er lovligt indberettet.
- (11) Kommissionen bør forblive ansvarlig for det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Dette ansvar indebærer at vedligeholde og videreudvikle det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur, herunder til enhver tid korrigerende af fejl. Kommissionen bør forestå koordinering og støttefunktioner for de fælles aktiviteter. Kommissionen bør især yde den nødvendige tekniske og operationelle støtte til medlemsstaterne på centralt SIS II-niveau, herunder stille en helpdesk til rådighed.
- (12) Medlemsstaterne er og bør forblive ansvarlige for udviklingen og vedligeholdelsen af deres nationale systemer (N.SIS II).
- (13) Frankrig bør forblive ansvarlig for den tekniske støttefunktion for SIS 1+, således som det udtrykkeligt er bestemt i Schengenkonventionen.
- (14) Repræsentanterne for de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, bør samordne deres foranstaltninger inden for rammerne af Rådet. Det er nødvendigt at fastlægge en ramme for dette organisatoriske tiltag.
- (15) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at give opgaver, der påhviler den i henhold til denne afgørelse, og budgetgennemførelsesopgaver i underleverance til tredjemand, herunder nationale offentlige organer, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.
- Alle sådanne kontrakter bør overholde de databeskyttelses- og datasikkerhedsregler, der gælder for SIS, og respektere de relevante databeskyttelsesmyndigheders rolle, navnlig bestemmelserne i Schengenkonventionen og i denne afgørelse.
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger.
- (17) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev udnævnt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/55/EF af 22. december 2003 om udnævnelse af den uafhængige kontrolmyndighed, der skal oprettes i medfør af EF-traktatens artikel 286 ⁽³⁾, har beføjelse til at overvåge fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger. Schengenkonventionen indeholder særlige bestemmelser om beskyttelse af og sikkerhed i tilknytning til personoplysninger.
- (18) Målene for oprettelsen af den midlertidige overgangsarkitektur og overførslen af data fra SIS 1+ til SIS II kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; derfor synes vedtagelsen af denne foranstaltning at være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (20) Schengenkonventionen bør ændres for at muliggøre integreringen af SIS 1+ i den midlertidige overgangsarkitektur.
- (21) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 12 af 17.1.2004, s. 47.

⁽⁴⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

- (22) Irland deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾.
- (23) Denne afgørelse berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengenreglerne som fastsat i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF og afgørelse 2002/192/EF.
- (24) For Islands og Norges vedkommende er denne afgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne — jf. aftale indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽²⁾ — der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽³⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale.
- (25) For Schweiz' vedkommende er denne afgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne — jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁾ — der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽⁵⁾ om undertegnelse af aftalen på Den Europæiske Unions vegne.
- (26) For Liechtensteins vedkommende er denne afgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne — jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne — der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/262/EF ⁽⁶⁾ om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i nævnte protokol —

⁽¹⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50.

⁽⁶⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 5.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Generelt formål

1. Schengeninformationssystemet (SIS 1+), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen, erstattes med et nyt system, Schengeninformationssystem II (SIS II), hvis oprettelse, drift og brug er reguleret i afgørelse 2007/533/RIA.

2. I overensstemmelse med de procedurer og den opgavefordeling, der er fastlagt i denne afgørelse, udvikles SIS II af Kommissionen og medlemsstaterne som ét samlet, integreret system og forberedes til drift.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »det centrale SIS II«: den tekniske støttefunktion for SIS II, der indeholder en database, som kaldes »SIS II-databasen«, og en ensartet national grænseflade (NI-SIS)
- b) »C.SIS«: den tekniske støttefunktion for SIS 1+, der indeholder referencedatabasen for SIS 1+ og den ensartede nationale grænseflade (N.COM)
- c) »N.SIS«: det nationale system i tilknytning til SIS 1+, som består af de nationale datasystemer, der er i forbindelse med C.SIS
- d) »N.SIS II«: det nationale system i tilknytning til SIS II, som består af de nationale datasystemer, der er i forbindelse med det centrale SIS II
- e) »konverter«: et teknisk værktøj, der muliggør en konsekvent og pålidelig kommunikation mellem C.SIS og det centrale SIS II til sikring af de i artikel 10, stk. 3, nævnte funktioner
- f) »samlet testning«, den testning, der henvises til i artikel 71, stk. 3, litra c), i afgørelse 2007/533/RIA
- g) »testning af de supplerende oplysninger«: funktionstestning mellem Sirenekontorerne.

Artikel 3

Formål og anvendelsesområde

Denne afgørelse fastlægger opgave- og ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, med hensyn til følgende opgaver:

- a) vedligeholdelsen og den fortsatte udvikling af SIS II
- b) en samlet testning af SIS II
- c) en testning af de supplerende oplysninger
- d) den fortsatte udvikling og testning af en konverter
- e) indførelsen og testningen af en foreløbig overgangsarkitektur
- f) overgangen fra SIS 1+ til SIS II.

Artikel 4

Overgangsarkitekturs tekniske komponenter

For at sikre overgangen fra SIS 1+ til SIS II er følgende komponenter nødvendige:

- a) C.SIS og forbindelsen til konverteren
- b) kommunikationsinfrastrukturen for SIS 1+, der gør det muligt for C.SIS at kommunikere med N.SIS
- c) N.SIS
- d) det centrale SIS II, NI-SIS og kommunikationsinfrastrukturen for SIS II, der gør det muligt for det centrale SIS II at kommunikere med N.SIS II og konverteren
- e) N.SIS II
- f) konverteren.

Artikel 5

Den vigtigste ansvarsfordeling i forbindelse med udviklingen af SIS II

1. Kommissionen fortsætter udviklingen af det centrale SIS II, kommunikationsinfrastrukturen og konverteren.
2. Frankrig stiller C.SIS til rådighed og driver det i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengenkonventionen.
3. Medlemsstaterne fortsætter udviklingen af N.SIS II.
4. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, vedligeholder N.SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengenkonventionen.
5. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, stiller kommunikationsinfrastrukturen for SIS 1+ til rådighed og driver den.
6. Kommissionen samordner aktiviteterne og yder den nødvendige støtte til gennemførelsen af de i stk. 1-3 nævnte opgaver og ansvarsområder.

Artikel 6

Fortsat udvikling

De foranstaltninger, der er nødvendige for at fortsætte udviklingen af SIS II som nævnt i artikel 5, stk. 1, især de foranstaltninger, der er nødvendige for at korrigere fejl, vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

De foranstaltninger, der er nødvendige for at fortsætte udviklingen af SIS II som nævnt i artikel 5, stk. 3, for så vidt den vedrører den ensartede nationale grænseflade, der sikrer kompatibiliteten mellem N.SIS II og det centrale SIS II, vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 7

Hovedaktiviteter

1. Kommissionen foretager sammen med de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, en samlet testning.
2. Kommissionen opretter sammen med de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, en midlertidig overgangsarkitektur for SIS og foretager en testning af denne arkitektur.
3. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, gennemfører overgangen fra SIS 1+ til SIS II.
4. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, foretager en testning af udvekslingen af supplerende oplysninger.
5. Kommissionen yder den nødvendige støtte på centralt SIS II-niveau til aktiviteterne i stk. 1-4.
6. Aktiviteterne i stk. 1-3 samordnes af Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

Artikel 8

Samlet testning

1. Den samlede testning starter ikke, før Kommissionen har erklæret, at den mener, at de test, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 2008/173/RIA, har givet tilstrækkelig gode resultater til at indlede en sådan testning.
2. Der foretages en samlet testning, der navnlig tager sigte på at bekræfte, at Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til at behandle SIS II-data og påvise, at SIS II har en ydedygtighed, der mindst svarer til, hvad der er opnået med SIS 1+.
3. Den samlede testning foretages af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, for så vidt angår N.SIS II og af Kommissionen for så vidt angår det centrale SIS II.

4. Den samlede testning foretages i overensstemmelse med en detaljeret tidsplan, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, i samarbejde med Kommissionen.

5. Den samlede testning foretages på grundlag af de tekniske specifikationer, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, i samarbejde med Kommissionen.

6. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, fastlægger kriterierne for at afgøre, om der er truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til at behandle SIS II-data, og om SIS II har en ydedygtighed, der mindst svarer til, hvad der er opnået med SIS 1+.

7. Testresultaterne analyseres ved brug af de kriterier, der er nævnt i stk. 6, af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, og af Kommissionen. Testningen godkendes i overensstemmelse med artikel 71, stk. 3, litra c), i afgørelse 2007/533/RIA.

8. De medlemsstater, der ikke deltager i SIS 1+, kan deltage i den samlede testning. Deres resultater påvirker ikke den samlede godkendelse af testningen.

Artikel 9

Testning af de supplerende oplysninger

1. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, foretager Sirene-funktionstestningen.

2. Kommissionen stiller det centrale SIS II og dets kommunikationsinfrastruktur til rådighed under gennemførelsen af testningen af de supplerende oplysninger.

3. Testningen af de supplerende oplysninger foretages i overensstemmelse med en detaljeret tidsplan, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

4. Testningen af de supplerende oplysninger foretages på grundlag af de tekniske specifikationer, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

5. Testresultaterne analyseres af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

6. De medlemsstater, der ikke deltager i SIS 1+, kan deltage i testningen af de supplerende oplysninger. Deres resultater påvirker ikke den samlede godkendelse af testningen.

Artikel 10

Midlertidig overgangsarkitektur

1. Der oprettes en midlertidig overgangsarkitektur for SIS. Konverteren forbinder det centrale SIS II og C.SIS i en over-

gangsperiode. N.SIS forbindes med C.SIS og N.SIS II med det centrale SIS II.

2. Kommissionen stiller en konverter, det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen til rådighed som en del af den midlertidige overgangsarkitektur for SIS.

3. Konverteren konverterer data i to retninger mellem C.SIS og det centrale SIS II og holder C.SIS og det centrale SIS II synkroniseret.

4. Kommissionen tester kommunikationen mellem det centrale SIS II og konverteren.

5. Frankrig tester kommunikationen mellem C.SIS og konverteren.

6. Kommissionen og Frankrig tester kommunikationen mellem det centrale SIS II og C.SIS via konverteren.

7. Frankrig forbinder sammen med Kommissionen C.SIS med det centrale SIS II via konverteren.

8. Kommissionen tester sammen med Frankrig og de øvrige medlemsstater, der deltager i SIS 1+, den midlertidige overgangsarkitektur for SIS som helhed i overensstemmelse med en testplan, der er udarbejdet af Kommissionen.

9. Frankrig stiller om nødvendigt oplysninger til rådighed til testformål.

Artikel 11

Overgangen fra SIS 1+ til SIS II

1. Med henblik på overgangen fra C.SIS til det centrale SIS II stiller Frankrig SIS 1+-databasen til rådighed, og Kommissionen indfører SIS 1+-databasen i det centrale SIS II.

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen senest den 30. september 2009. Denne dato kan om nødvendigt ændres efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

3. Det nationale systems overgang fra SIS 1+ til SIS II består i dataindlæsning i N.SIS II, når dette N.SIS II skal indeholde en datafil, en national kopi, der indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS II-databasen, efterfulgt af en omstilling fra N.SIS til N.SIS II for hver medlemsstat. Overgangen skal følge en detaljeret tidsplan, der fastlægges af Kommissionen og af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

4. Kommissionen bistår med samordningen og støtten af de fælles aktiviteter under overgangen.

5. Den omstilling, der indgår i overgangsprocessen, foretages efter den godkendelse, der er nævnt i artikel 8, stk. 7.

Artikel 12

Materielle retlige rammer

Bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen finder fortsat anvendelse på Schengeninformationssystemet under overgangen.

Artikel 13

Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om gennemførelsen af alle de aktiviteter, der er omfattet af denne afgørelse, i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder.

2. Kommissionen yder især den nødvendige støtte på centralt SIS II-niveau til testningen af og overgangen til N.SIS II.

3. Medlemsstaterne yder især den nødvendige støtte på N.SIS II-niveau til testningen af den midlertidige overgangsinfrastruktur.

Artikel 14

Opbevaring af registreringer i det centrale SIS II

1. Uden at det berører de relevante bestemmelser i afsnit IV i Schengenkonventionen, påser Kommissionen, at hver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for det centrale SIS II registreres for at kontrollere, om søgningen er lovlig, idet Kommissionen kontrollerer lovligheden af databehandlingen og udfører kontrol med, at det centrale SIS II og de nationale systemer, dataintegriteten og datasikkerheden fungerer efter hensigten.

2. Registreringerne skal navnlig vise datoen og tidspunktet for overførslen af oplysninger, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, henvisning til de overførte oplysninger samt identiteten på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.

3. Registreringerne må kun anvendes til det i stk. 1 nævnte formål og slettes tidligst ét år og senest tre år efter deres oprettelse.

4. Registreringerne kan opbevares længere, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

5. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere, om søgningen og databehandlingen er lovlig, for

egenkontrol og for at udføre kontrol med, om det centrale SIS II, dataintegriteten og datasikkerheden fungerer efter hensigten, skal inden for rammerne af deres beføjelser og på anmodning have adgang til disse registreringer, således at de er i stand til at udføre deres opgaver.

Artikel 15

Udgifter

1. Udgifter i forbindelse med overgangen, den samlede testning, testningen af supplerende oplysninger, vedligeholdelses- samt udviklingsaktiviteter vedrørende det centrale SIS II eller kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. Udgifter i forbindelse med overgang, testning, vedligeholdelse og udvikling for de nationale systemer afholdes af de enkelte medlemsstater.

3. Udgifter ved aktiviteter vedrørende SIS 1+, herunder supplerende aktiviteter for Frankrig på vegne af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, afholdes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 119 i Schengenkonventionen.

Artikel 16

Ændring af bestemmelserne i Schengenkonventionen

Bestemmelserne i Schengenkonventionen ændres som følger:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 92A

1. Fra og med ikrafttrædelsestidspunktet for Rådets forordning (EF) nr. 1104/2008 (*) og Rådets afgørelse 2008/839/RIA (**) og på grundlag af definitionerne i artikel 2 i nævnte forordning, kan den tekniske arkitektur for Schengeninformationssystemet suppleres med:

a) et yderligere centralt system, der består af:

— en teknisk støttefunktion (det centrale SIS II), der ligger i Frankrig, og et centralt backup-SIS II, der ligger i Østrig, som indeholder SIS II-databasen og en ensartet national grænseflade (NI-SIS)

— en teknisk sammenkobling mellem C.SIS og det centrale SIS II via konverteren, der muliggør konvertering og synkronisering af data mellem C.SIS og det centrale SIS II

b) et nationalt system (N.SIS II), der består af de nationale datasystemer, som er i forbindelse med det centrale SIS II

c) en infrastruktur for kommunikationen mellem det centrale SIS II og N.SIS II, der er koblet sammen med NI-SIS.

2. N.SIS II kan erstatte den nationale del, som omhandlet i artikel 92 i denne konvention, og i så fald opbevarer medlemsstaterne ikke en national datafil.

3. Der kan søges elektronisk i den centrale SIS II-database på de enkelte medlemsstaters område.

4. Hvis en medlemsstat erstatter sin nationale del med N.SIS II, bliver den tekniske støttefunktions obligatoriske funktioner over for den pågældende nationale del, som omhandlet i artikel 92, stk. 2 og 3, også obligatoriske funktioner over for det centrale SIS II, jf. dog de forpligtelser, der er omhandlet i afgørelse 2008/839/RIA og i artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1104/2008.

5. Det centrale SIS II stiller de tjenester til rådighed, som er nødvendige for optagelsen og behandlingen af SIS-oplysninger, onlineajourføringen af nationale N.SIS II-kopier, synkroniseringen og overensstemmelsen mellem de nationale N.SIS II-kopier og den centrale SIS II-database, og sørger for operationerne med henblik på initialisering og genopretning af de nationale N.SIS II-kopier.

6. Frankrig, der har ansvaret for den tekniske støttefunktion, de øvrige medlemsstater og Kommissionen samarbejder for at sikre, at en søgning i datafilerne i N.SIS II eller i SIS II-databasen frembringer et resultat svarende til det resultat, der ville fremkomme ved en søgning i datafilen i de nationale dele, som omhandlet i artikel 92, stk. 2.

(*) EUT L 299 af 8.11.2008, s. 1.

(**) EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43.

2) Første punktum i artikel 119, stk. 1, affattes således:

»Omkostningerne i forbindelse med etablering og brug af den i artikel 92, stk. 3, omhandlede tekniske støttefunktion, herunder omkostningerne i forbindelse med kabeltilslutning mellem de nationale dele af Schengeninformationssystemet og den tekniske støttefunktion, samt i forbindelse med de opgaver, der er pålagt Frankrig i medfør af afgørelse 2008/839/RIA og forordning (EF) nr. 1104/2008, afholdes i fællesskab af medlemsstaterne.«

3) Artikel 119, stk. 2, affattes således:

»Den enkelte medlemsstat afholder selv omkostningerne i forbindelse med etablering og brug af sin nationale del af Schengeninformationssystemet og de opgaver, der er pålagt de nationale systemer i medfør af afgørelse 2008/839/RIA og forordning (EF) nr. 1104/2008.«

Artikel 17

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 67, stk. 1, i afgørelse 2007/533/RIA.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes proceduren i artikel 67 i afgørelse 2007/533/RIA.

Artikel 18

Rapportering

Kommissionen forelægger ved udgangen af hvert halvår, og første gang ved udgangen af første halvår 2009, en situationsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen af SIS II og overgangen fra SIS 1+ til SIS II.

Artikel 19

Ikrafttræden og anvendelse

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udløber på den dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA, og under alle omstændigheder senest den 30. juni 2010.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 2008.

På Rådets vegne

M. ALLIOT-MARIE

Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1379/2007 af 26. november 2007 om ændring af bilag IA, IB, VII og VIII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, som følge af den tekniske udvikling og ændringer vedtaget under Basel-konventionen

(Den Europæiske Unions Tidende L 309 af 27. november 2007)

Bilag 1 på side 9 (Bilag IA — Anmeldelsesform for grænseoverskridende overførsel af affald) henholdsvis bilag II på side 14 (Bilag IB — Transportformular for grænseoverskridende overførsel af affald) erstattes af følgende to modeller:

»Anmeldelsesformular for grænseoverskridende overførsel af affald

1. Eksportør — anmelder Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: E-mail: Registreringsnummer: Fax:		3. Anmeldelse nr.: Anmeldelse af: A. (i) Enkel overførsel: ☐ (ii) Flere overførsler: ☐ B. (i) Bortskaffelse ⁽¹⁾ : ☐ (ii) Nyttiggørelse: ☐ C. Forhåndsgodkendt anlæg til nyttiggørelse ⁽²⁾ ⁽³⁾ Ja ☐ Nej ☐ 4. Samlet antal påtænkte overførsler: 5. Samlet forventet mængde ⁽⁴⁾: ton (Mg): m ³ : 6. Forventet tidsrum for overførslerne ⁽⁴⁾: Første afsendelse: Sidste afsendelse: 7. Emballageart(er) ⁽⁵⁾: Særlige krav til håndtering ⁽⁶⁾: Ja ☐ Nej ☐ 11. Bortskaffelses-/nyttiggørelsesmetode(r) ⁽²⁾ D-kode / R-kode ⁽⁵⁾ : Anvendt teknologi ⁽⁶⁾ : Begrundelse for eksport ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ : 12. Affaldets betegnelse og sammensætning ⁽⁶⁾: 13. Fysiske egenskaber ⁽⁶⁾: 14. Karakterisering af affaldet (de relevante koder anvendes) (i) Basel-konventionens bilag VIII (eller IX, hvis relevant): (ii) OECD-kode (hvis forskellig fra (i)): (iii) EU-affaldsliste: (iv) National kode i eksportlandet: (v) National kode i importlandet: (vi) Andet (anfør nærmere): (vii) Y-kode: (viii) H-kode ⁽⁵⁾ : (ix) FN-klasse ⁽⁵⁾ : (x) FN-nummer: (xi) FN-transportbetegnelse: (xii) Toldkode(r) (HS):	
2. Importør — modtager Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: E-mail: Registreringsnummer: Fax:		8. Påtænkte transportør(er) Navn ⁽⁷⁾ : Adresse: Kontaktperson: Tlf.: E-mail: Transportmåde ⁽⁵⁾ : Registreringsnummer: Fax:	
9. Affaldsproducent(er) ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: E-mail: Produktionssted og -proces ⁽⁶⁾ : Registreringsnummer: Fax:		10. Anlæg til bortskaffelse ⁽²⁾: ☐ eller anlæg til nyttiggørelse ⁽²⁾: ☐ Registreringsnummer: Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: E-mail: Sted, hvor bortskaffelse/nyttiggørelse faktisk finder sted:	
15. (a) Lande/stater, der berøres, (b) kompetent myndigheds kodenummer, hvis relevant, (c) specifikke grænseovergangssteder			
Eksportstat/afsendelsesstat		Transitstat (ind- og udpassage)	
(a)		(b)	
(b)		(c)	
(c)			
16. Indgangs- og/eller udgangs- og/eller eksporttoldsteder (Det Europæiske Fællesskab):			
Indpassage:		Udpassage: Eksport:	
17. Erklæring afgivet af eksportør/anmelder eller producent ⁽¹⁾: Jeg erklærer på tro og love, at oplysningerne er fyldestgørende og korrekte. Jeg erklærer ligeledes at have indgået retligt gældende skriftlige kontraktforpligtelser, og at der er eller bliver stillet finansiell sikkerhed for eller tegnet tilsvarende forsikring til dækning af den grænseoverskridende overførsel. Eksportørens/anmelderens navn: Dato: Underskrift: Producentens navn: Dato: Underskrift:			18. Antal bilag
FORBEHOLDT DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER			
19. Bekræftelse fra den relevante kompetente myndighed i import/modtagerlandet, transitlandet ⁽¹⁾, eksport/afsenderlandet ⁽⁹⁾: Land: Anmeldelse modtaget den: Bekræftelse afsendt den: Myndighedens navn: Stempel og/eller underskrift:		20. Skriftligt samtykke ⁽¹⁾ ⁽⁸⁾ til overførslen, givet af den kompetente myndighed i (land): Samtykke givet den: Samtykke gyldigt fra den: til den: Særlige vilkår: Nej: ☐ Hvis ja, se rubrik 21 ⁽⁶⁾ : ☐ Myndighedens navn: Stempel og/eller underskrift:	
21. Særlige vilkår for samtykke til overførslen eller begrundelse for afslag			

⁽¹⁾ Krævet ifølge Basel-konventionen.⁽²⁾ I tilfælde af en R12/R13 eller D13-D15-behandling vedlægges tillige de tilsvarende oplysninger om eventuelt påfølgende R12/R13 eller D13-D15-anlæg og R1-R11 eller D1-D12-anlæg.⁽³⁾ Skal udfyldes for overførsler inden for OECD-området og kun i forening med B(ii).⁽⁴⁾ I tilfælde af flere overførsler vedlægges en detaljeret liste.⁽⁵⁾ Se forkortelses- og kodelisten på næste side.⁽⁶⁾ Der vedlægges om nødvendigt yderligere oplysninger.⁽⁷⁾ Hvis der er mere end én, vedlægges der en liste.⁽⁸⁾ Hvis det kræves ifølge den nationale lovgivning.⁽⁹⁾ Hvis relevant i henhold til OECD-beslutningen.

Liste over forkortelser og koder til brug i anmeldelsen

BORTSKAFFELSESMETODER (rubrik 11)				
D1 Deponering i eller på jorden (f.eks. lossepladser osv.)				
D2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden osv.)				
D3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f.eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter osv.)				
D4 Deponering i overfladevand (f.eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner osv.)				
D5 Deponering på specielt indrettet losseplads (f.eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø osv.)				
D6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning				
D7 Dumpning, herunder nedgravning i havbunden				
D8 Biologisk behandling, ikke specificeret andetsteds i denne liste, som resulterer i forbindelser eller blandinger, som bortskaffes efter en af de i denne liste omhandlede metoder				
D9 Fysisk-kemisk behandling, ikke specificeret andetsteds i denne liste, som resulterer i forbindelser eller blandinger, som bortskaffes efter en af de i denne liste omhandlede metoder (f.eks. fordampning, tørring, kalcinerings osv.)				
D10 Forbrænding på landjorden				
D11 Forbrænding på havet				
D12 Permanent oplagring (f.eks. placering af beholdere i en mine osv.)				
D13 Blanding forud for en af de i denne liste omhandlede metoder				
D14 Rekonditionering forud for en af de i denne liste omhandlede metoder				
D15 Oplagring forud for en af de i denne liste omhandlede metoder				
NYTTIGGØRELSESMETODER (rubrik 11)				
R1 Anvendelse som brændsel (undtagen ved direkte forbrænding) eller til energiproduktion i øvrigt (Basel-konventionen/OECD)/Anvendelse hovedsagelig som brændsel eller til energiproduktion i øvrigt (EU)				
R2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler				
R3 Recirkulering eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler				
R4 Recirkulering eller genvinding af metaller og metalforbindelser				
R5 Recirkulering eller genvinding af andre uorganiske stoffer				
R6 Regenerering af syrer og baser				
R7 Nyttiggørelse af produkter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse				
R8 Nyttiggørelse af produkter fra katalysatorer				
R9 Regenerering og andre genanvendelser af olie				
R10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi				
R11 Anvendelse af restmateriale fra en af metoderne R1-R10				
R12 Udveksling af affald med henblik på udførelse af en af metoderne R1-R11				
R13 Opsamling af materiale forud for en af de i denne liste omhandlede metoder				
EMBALLAGEARTER (rubrik 7)		FN-KLASSE OG H-KODE (rubrik 14)		
1. Tromle		FN-klasse	H-kode	Egenskaber
2. Tønde (træ)		1	H1	Eksplodive stoffer og genstande
3. Jerrican		3	H3	Brandfarlige væsker
4. Kasse		4.1	H4.1	Brandfarlige faste stoffer
5. Sæk		4.2	H4.2	Selvantændelige stoffer og affald
6. Kompositemballage		4.3	H4.3	Stoffer og affald, som udvikler brandfarlige gasser ved kontakt med vand
7. Trykbeholder		5.1	H5.1	Oxiderende stoffer
8. Bulk		5.2	H5.2	Organiske peroxider
9. Andet (anfør nærmere)		6.1	H6.1	Giftige stoffer (med akut virkning)
TRANSPORTMÅDE (rubrik 8)		6.2	H6.2	Smittefarlige stoffer
R = Vej		8	H8	Ætsende stoffer
T = Jernbane		9	H10	Stoffer og præparater, som udvikler giftige gasser ved kontakt med luft eller vand
S = Søvejen		9	H11	Giftige stoffer (med forsinket eller kronisk virkning)
A = Fly		9	H12	Økotoxiske stoffer
W = Indre vandveje		9	H13	Stoffer og præparater, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber
FYSISKE EGENSKABER (rubrik 13)				
1. Pulver/granulat				
2. Fast				
3. Tyktflydende/pasta				
4. Slam				
5. Flydende				
6. Luftformig				
7. Andet (anfør nærmere)				

Der er yderligere oplysninger, bl.a. om karakteriseringen af affald (rubrik 14), dvs. om kodene i Basel-konventionens bilag VIII og IX, OECD-koder og Y-koder, i en vejledning/instruktionsbog, som kan fås hos OECD og Basel-konventionens sekretariat.»

»Transportformular for grænseoverskridende overførsel af affald

1. Svarende til anmeldelse nr.:		2. Overførsels løbenummer/samlet antal overførsler: /	
3. Eksportør — anmelder Registreringsnummer: Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail:		4. Importør — modtager Registreringsnummer: Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail:	
5. Faktisk mængde: ton (Mg): m ³ :		6. Faktisk afsendelsesdato:	
7. Emballage Art(er) ⁽¹⁾ : Antal kolli: Særlige krav til håndtering: ⁽²⁾ Ja ☐ Nej ☐			
8.(a) 1. transportør ⁽³⁾: Registreringsnummer: Navn: Adresse: Tlf.: Fax: E-mail:		8.(b) 2. transportør: Registreringsnummer: Navn: Adresse: Tlf.: Fax: E-mail:	
8.(c) Sidste transportør: Registreringsnummer: Navn: Adresse: Tlf.: Fax: E-mail:			
----- udfyldes af transportørens repræsentant ----- Flere end tre transportører ⁽²⁾ ☐			
Transportmåde ⁽¹⁾ : Overførselsdato: Underskrift:		Transportmåde ⁽¹⁾ : Overførselsdato: Underskrift:	
9. Affaldsproducent(er) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾: Registreringsnummer: Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail: Produktionssted ⁽²⁾ :		12. Affaldets betegnelse og sammensætning ⁽²⁾:	
10. Anlæg til bortskaffelse ☐ eller anlæg til nyttiggørelse ☐ Registreringsnummer: Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf.: Fax: E-mail: Sted, hvor bortskaffelse/nyttiggørelse faktisk finder sted ⁽²⁾		13. Fysiske egenskaber ⁽¹⁾:	
11. Bortskaffelses-/nyttiggørelsesmetode(r) D-kode / R-kode ⁽¹⁾ :		14. Karakterisering af affaldet (de relevante koder anføres) (i) Basel-konventionens bilag VIII (eller IX, hvis relevant): (ii) OECD-kode (hvis forskellig fra (i)): (iii) EU-affaldsliste: (iv) National kode i eksportlandet: (v) National kode i importlandet: (vi) Andet (anfør nærmere): (vii) Y-kode: (viii) H-kode ⁽¹⁾ : (ix) FN-klasse ⁽¹⁾ : (x) FN-nummer: (xi) FN-transportbetegnelse: (xii) Toldkode(r) (HS):	
15. Erklæring afgivet af eksportør/anmelder eller producent ⁽⁴⁾: Jeg erklærer på tro og love, at ovenstående oplysninger er fyldestgørende og korrekte. Jeg erklærer ligeledes at have indgået retligt gældende skriftlige kontraktforpligtelser, at der er stillet finansiel sikkerhed for eller tegnet tilsvarende forsikring til dækning af den grænseoverskridende overførsel, og at der er modtaget samtykke fra de kompetente myndigheder i alle de berørte lande. Navn: Dato: Underskrift:			
16. Til brug for personer, der deltager i den grænseoverskridende overførsel, hvis yderligere oplysninger er påkrævet			
17. Transport modtaget af importør — modtager (hvis ikke anlæg): Navn: Dato: Underskrift:			
UDFYLDES AF ANLÆGGET TIL BORTSKAFFELSE/NYTTIGGØRELSE			
18. Transport modtaget på bortskaffelsesanlæg ☐ eller nyttiggørelsesanlæg ☐ Modtagelsesdato: Accepteret: ☐ Afvist ^(*) : ☐ Mængde modtaget: ton (Mg): m ³ : Omtrentlig dato for bortskaffelse/nyttiggørelse: Bortskaffelses-/nyttiggørelsesmetode(r) ⁽¹⁾ : Navn: Dato: Underskrift:		19. Jeg bekræfter, at bortskaffelse/nyttiggørelse af det ovenfor beskrevne affald er afsluttet. Navn: Dato: Underskrift og stempel:	

⁽¹⁾ Se forkortelses- og kodelisten på næste side.⁽²⁾ Der vedlægges om nødvendigt yderligere oplysninger.⁽³⁾ I tilfælde af flere end 3 transportører, vedlægges de i rubrik 8 (a, b, c) krævede oplysninger.⁽⁴⁾ Krævet ifølge Basel-konventionen.⁽⁵⁾ Hvis der er mere end én, vedlægges der en liste.⁽⁶⁾ Hvis det kræves ifølge den nationale lovgivning.

TIL BRUG FOR TOLDSTEDERNE (hvis den nationale lovgivning kræver det)			
20. Eksport-/afsenderland eller udpassagetoldsted Det i denne transportformular beskrevne affald er passeret ud af landet den: Underskrift: Stempel:		21. Import-/modtagerland eller indpassagetoldsted Det i denne transportformular beskrevne affald er passeret ind i landet den: Underskrift: Stempel:	
22. Transitlandenes toldsteders stempler			
Landets navn:		Landets navn:	
Indpassage:	Udpassage:	Indpassage:	Udpassage:
Landets navn:		Landets navn:	
Indpassage:	Udpassage:	Indpassage:	Udpassage:

Liste over forkortelser og koder til brug i transportdokumentet

BORTSKAFFELSESMETODER (rubrik 11) D1 Deponering på eller i jorden (f.eks. lossepladser osv.) D2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden osv.) D3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f.eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter osv.) D4 Deponering i overfladevand (f.eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner osv.) D5 Deponering på specielt indrettet losseplads (f.eks. placering i vandtætte, tildækkede celler, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø osv.) D6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning D7 Dumpning, herunder nedgravning i havbunden D8 Biologisk behandling, ikke specificeret andetsteds i denne liste, som resulterer i forbindelser eller blandinger, som bortskaffes efter en af de i denne liste omhandlede metoder D9 Fysisk-kemisk behandling, ikke specificeret andetsteds i denne liste, som resulterer i forbindelser eller blandinger, som bortskaffes efter en af de i denne liste omhandlede metoder (f.eks. fordampning, tørring, kalcinering osv.) D10 Forbrænding på landjorden D11 Forbrænding på havet D12 Permanent oplagring (f.eks. placering af beholdere i en mine osv.) D13 Blanding forud for en af de i denne liste omhandlede metoder D14 Rekonditionering forud for en af de i denne liste omhandlede metoder D15 Oplagring forud for en af de i denne liste omhandlede metoder	NYTTIGGØRELSESMETODER (rubrik 11) R1 Anvendelse som brændsel (undtagen ved direkte forbrænding) eller til energiproduktion i øvrigt (Basel-konventionen/OECD)/Anvendelse hovedsageligt som brændsel eller til energiproduktion i øvrigt (EU) R2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler R3 Recirkulering eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler R4 Recirkulering eller genvinding af metaller og metalforbindelser R5 Recirkulering eller genvinding af andre uorganiske stoffer R6 Regenerering af syrer og baser R7 Nyttiggørelse af produkter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse R8 Nyttiggørelse af produkter fra katalysatorer R9 Regenerering og andre genanvendelser af olie R10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi R11 Anvendelse af restmateriale fra en af metoderne R1-R10 R12 Udveksling af affald med henblik på udførelse af en af metoderne R1-R11 R13 Opsamling af materiale forud for en af de i denne liste omhandlede metoder																																													
EMBALLAGEARTER (rubrik 7) 1. Tromle 2. Tønde (træ) 3. Jerrican 4. Kasse 5. Sæk 6. Kompositemballage 7. Trykbeholder 8. Bulk 9. Andet (anfør nærmere)	FN-KLASSE OG H-KODE (rubrik 14) <table><tr><th>FN-klasse</th><th>H-kode</th><th>Egenskaber</th></tr><tr><td>1</td><td>H1</td><td>Eksplorative stoffer og genstande</td></tr><tr><td>3</td><td>H3</td><td>Brandfarlige væsker</td></tr><tr><td>4.1</td><td>H4.1</td><td>Brandfarlige faste stoffer</td></tr><tr><td>4.2</td><td>H4.2</td><td>Selvantændelige stoffer og affald</td></tr><tr><td>4.3</td><td>H4.3</td><td>Stoffer og affald, som udvikler brandfarlige gasser ved kontakt med vand</td></tr><tr><td>5.1</td><td>H5.1</td><td>Oxiderende stoffer</td></tr><tr><td>5.2</td><td>H5.2</td><td>Organiske peroxider</td></tr><tr><td>6.1</td><td>H6.1</td><td>Giftige stoffer (med akut virkning)</td></tr><tr><td>6.2</td><td>H6.2</td><td>Smittefarlige stoffer</td></tr><tr><td>8</td><td>H8</td><td>Ætsende stoffer</td></tr><tr><td>9</td><td>H10</td><td>Stoffer og præparater, som udvikler giftige gasser ved kontakt med luft eller vand</td></tr><tr><td>9</td><td>H11</td><td>Giftige stoffer (med forsinket eller kronisk virkning)</td></tr><tr><td>9</td><td>H12</td><td>Økotoksiske stoffer</td></tr><tr><td>9</td><td>H13</td><td>Stoffer og præparater, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber</td></tr></table>	FN-klasse	H-kode	Egenskaber	1	H1	Eksplorative stoffer og genstande	3	H3	Brandfarlige væsker	4.1	H4.1	Brandfarlige faste stoffer	4.2	H4.2	Selvantændelige stoffer og affald	4.3	H4.3	Stoffer og affald, som udvikler brandfarlige gasser ved kontakt med vand	5.1	H5.1	Oxiderende stoffer	5.2	H5.2	Organiske peroxider	6.1	H6.1	Giftige stoffer (med akut virkning)	6.2	H6.2	Smittefarlige stoffer	8	H8	Ætsende stoffer	9	H10	Stoffer og præparater, som udvikler giftige gasser ved kontakt med luft eller vand	9	H11	Giftige stoffer (med forsinket eller kronisk virkning)	9	H12	Økotoksiske stoffer	9	H13	Stoffer og præparater, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber
FN-klasse	H-kode	Egenskaber																																												
1	H1	Eksplorative stoffer og genstande																																												
3	H3	Brandfarlige væsker																																												
4.1	H4.1	Brandfarlige faste stoffer																																												
4.2	H4.2	Selvantændelige stoffer og affald																																												
4.3	H4.3	Stoffer og affald, som udvikler brandfarlige gasser ved kontakt med vand																																												
5.1	H5.1	Oxiderende stoffer																																												
5.2	H5.2	Organiske peroxider																																												
6.1	H6.1	Giftige stoffer (med akut virkning)																																												
6.2	H6.2	Smittefarlige stoffer																																												
8	H8	Ætsende stoffer																																												
9	H10	Stoffer og præparater, som udvikler giftige gasser ved kontakt med luft eller vand																																												
9	H11	Giftige stoffer (med forsinket eller kronisk virkning)																																												
9	H12	Økotoksiske stoffer																																												
9	H13	Stoffer og præparater, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber																																												
TRANSPORTMÅDE (rubrik 8) R = Vej T = Jernbane S = Søvej A = Fly W = Indre vandveje																																														
FYSISKE EGENSKABER (rubrik 13) 1. Pulver/granulat 2. Fast 3. Tyktflydende/pasta 4. Slam 5. Flydende 6. Luftformig 7. Andet (anfør nærmere)																																														

Der er yderligere oplysninger, bl.a. om karakteriseringen af affald (rubrik 14), dvs. om koderne i Basel-konventionens bilag VIII og IX, OECD-koder og Y-koder, i en vejledning/instruktionsbog, som kan fås hos OECD og Basel-konventionens sekretariat.«

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsakten i dens gældende udgave.